తిరిగొచ్చిన గాడిద

సికిందర్

లాల్ సగం కాలిన సిగరెట్‌ను అష్ట్రేలో కుక్కి భుజా లెగరేసి, అసహనంగా అన్నాడు. "మైడియర్! ఎందుకింత ఆలస్యం? వాళ్ళు వస్తామని చెప్పి ఇరవై నిమిషాలు గడిచాయి! పంజగుట్టనుంచి ఖైరతాబాదు రావడాని కింత టైము పడుతుందా!"

జాన్ చిన్నగా నవ్వాడు. "అత్తా కోడళ్ళిద్దరూ నువ్వా—నేనా అనుకుంటూ ముస్తాబవుతున్నారేమో? ఎవరికి తెలుసు!"

జాన్ మాటలకి లాల్ చిరాకు పడ్డాడు.

"ఒకవేళ వాళ్ళ మధ్య అలాంటి పోటీ వుంటే—. అందుకిది సమయం కామూ—సందర్భమూ కాదు!"

"అయితే మనసు మార్చుకొనుండాలి........యిక రారేమో?"

"మనసు మార్చుకోవడానికివి పెళ్ళిచూపులు కావు. చావు బ్రతుకుల దుర్ముహూర్తం! ఫోన్‌లో ఆమె యేం

చెప్పింది?"

"కుమారుడు అపాయంలో వున్నాడని—అర్జంటుగా మమ్మల్ని చూడాలనీ!"

లాల్ కళ్ళు మెరిశాయి, "అక్కడే వుంది పాయింట్! తమ నెవరూ వెంటాడకుండా జాగ్రత్త తీసుకుంటూ వస్తున్నారు. అందుకే యీ ఆలస్యం. అర్థమైందా?"

"అర్థమైంది. యీ పాయింట్ నీకు ఆలస్యంగా తట్టింది."

"అప్పుడప్పుడు నా మెదడు షికారుకెళ్ళుంది....లుక్, జాన్! దేశంలో అత్యాచారాలు చేయడానికి దుర్మార్గులు చాలా తెలివైన మార్గాల ననుసరిస్తున్నారు. సులభ పద్ధతుల్లో ప్రయోజనాలను సాధించుకోడానికి కుటుంబ చరిత్రల్ని తిరగేసి—ఎక్కడ వీక్ పాయింట్ వుందో కనిపెట్టి సరిగ్గా అక్కడే గురిచూసి కొడుతున్నారు. అలాటి అఘాతాలకి తట్టుకోవడం ముందూ వెనుకా మగ దిక్కెవరూ లేని యిలాటి అత్తా కోడళ్ళ వల్ల గాదు!"

బయట కారిడార్లో అ సవ్యస్తంగా అడుగుల చప్పుడు విన్పించడంతో జాన్ చెవులు రిక్కించి, "ఆడ పడుచు లొచ్చేశారు!" అన్నాడు.

లాల్ సైగ చేశాడు.

జాన్ వెళ్ళి డోర్ తీశాడు, "రండి! చాలా శ్రమ తీసుకొని వచ్చారు! మేమే అక్కడికి రావాలనుకున్నాం గానీ అదీ మరీ ప్రమాదకరం! వాళ్ళు మీ యింటిమీద నిఘా వుంచవచ్చు...."

"మమ్మల్ని అనుక్షణం కనిపెడతామని ఫోన్లో

చెప్పారు."

"అయినా మీరు వాళ్ళ కళ్ళలో కారం కొట్టారని నమ్మకమేనా?"

"అవును, మేం యింటి నుంచి తిన్నగా యిక్కడికి రాలేదు. దారిలో తెలిసినవాళ్ళ యింటి. కెళ్ళి కారుని యింటి ముందు వదిలేసి, వెనుక దారిగుండా ఆటో ఎక్కి వచ్చేశాం!"

"చాలా సాహసం చేశారు!"

"నేనేమీ చెయ్యలేదు. అలా చేద్దామని సుమిత్ర చెప్పింది."

జాన్ నవ్వి లోనికి దారి చూపించాడు.

ఇద్దరు స్త్రీలు లోనికి ప్రవేశించారు. వాళ్ళలో సుమారు యాభై ఏళ్ళ స్త్రీ కళ్ళు లాల్ మీద పడి, తేలికబడ్డ మనసుతో వచ్చి ఎదురుగా కూర్చుంది.

మరో పాతికేళ్ళ యువతి, కళావిహీనంగా వున్న వర్చస్సుతో లాల్ ని చూస్తూ; సానుభూతీ సహాయం కోసం తపించిపోతున్నట్లు అసహనంగా కదుల్తూ కూర్చుంది.

లాల్ వాళ్ళని అరక్షణం తదేకంగా చూశాడు. ఆ తర్వాత సిగరెట్ ఆష్ట్రేలో కుక్కి అన్నాడు: "మొన్న రాత్రి మీ కుమారుడు అపహరించబడ్డాడని మీరు ఫోన్ లో చెప్పారు, మిసెస్ నళిని. మీ రింతవరకు పోలీసుల కెందుకు తెలియజేయలేదు? కిడ్నాపర్స్ హెచ్చరించారా? అయితే ఇప్పుడు మమ్మలెందుకు కలుసుకున్నారు?"

నళిని నిట్టూర్చింది. "చెప్తాను, వాళ్ళు మాటి మాటికీ ఫోన్ లో బెదిరిస్తున్నారు! వాళ్ల షరతులు వింతగా వున్నాయి! యాభై వేల రూపాయలు నిన్న సాయంత్రం

అయిదుగంటలకి సరూర్ నగర్ చెరువులో పడెయ్యమని——"

"నో, నో, సరిగా చెప్పండి!"

సుమిత్ర అందుకుంది, "రెండు లీటర్ల కెపాసిటీ గల ఒక ప్లాస్టిక్ జాడీ తీసుకుని-పారదర్శకం కానిది, గుండ్రటి ఆకారంతో-అందులో అన్నీ వంద రూపాయల నోట్లతో యాభై వేల రూపాయలు పెట్టి, మూత గట్టిగా బిగించి చెరువులో విసరమన్నారు."

డిటెక్టివ్‌లు చూపులు మార్చుకున్నారు.

"వెల్, ఇంకా?" లాల్ అన్నాడు.

"ఈ పని నిన్ననే చెయ్యమన్నారు. కానీ సాధ్యం కాలేదు. ఇవాళ చివరి అవకాశం ఇచ్చారు. నాలుగ్గంటలకి కార్లో బయలుదేరి, ఆ చెరువు దగ్గరికి చేరుకొని, గంటసేపు వెంట తెచ్చుకున్న తినుబండారాలతో పిక్నిక్‌లా గడపాలట!"

"ఆ తర్వాత?"

"పిక్నిక్ అయ్యాక సరంజామా కార్లో చేరుస్తూ, చూసేవాళ్లకు ఆ డబ్బు గల జాడీ పనికిరానిదన్న భావం కలిగిస్తూ బలంకొద్దీ చెరువులో దూరంగా విసరాలట. ఆ తర్వాత కారెక్కి వెళ్ళిపోవాలట. అక్కడ వాళ్ల మనిషి మమ్మల్ని గమనిస్తుంటాడట. ఆ జాడీ స్వాధీనం చేసుకొన్న తర్వాత, చీకటిపడ్డాక ఆయన్ను క్షేమంగా యింటికి పంపిస్తారట——"

"బాగానే వుంది. ఇందులో మేమేం చెయ్యాలి? మీరు డబ్బు యివ్వలేని స్థితిలో వున్నారా? ఇవ్వదలచలేదా?"

"రెండూ కావు!" అంది సుమిత్ర, "కిడ్నాపర్స్‌ని

నమ్మకూడదు! ప్రాణాల్ని, బేరానికి పెట్టి డబ్బు గుంజే పరమ దుర్మార్గులు! డబ్బిచ్చాక ప్రాణానికి క్షేమం వుంటుందని గ్యారంటీ లేదు! తమ ఆనవాల గురించి తెలిసిన బందీని వదిలేడంకంటే, తమ కేమాత్రం విలువలేని అతని నిండు ప్రాణాన్ని బలిగొనడమే వాళ్ళకు క్షేమం! ఇలాంటి సంఘటనలు నేను పత్రికల్లో చాలా చూశాను."

జాన్ కల్పించుకున్నాడు, "అంటే, డబ్బు తీసుకొని చంపేసి పారిపోతా రంటారా? మీ అనుమానం బహుశా—"

"నా అనుమానం కాదు! అందుకు నిదర్శనం వుంది!" సుమిత్ర బ్యాగు తెరిచి మూడు ఫోటోలు తీసి టేబిల్ మీదకు విసిరింది, "ఆ ఫోటోలు చూడండి!"

లాల్ వాటి నందుకొన్నాడు.

ఆ ఫోటోల్లో ఒక యువకుడు వెల్లకిలా పడివున్నాడు. అతని జుత్తు, ముఖం, ఛాతీ, షర్టు....రక్తంలో తడిసి వున్నాయి. కళ్ళు మూసుకొని బాధ అనుభవిస్తున్నాడు. లాల్ వాటిని చూశాడు. మార్చి మార్చి చూశాడు. భూతద్దంలో పరీక్షగా చూసి చిన్నగా ఈల వేశాడు.

జాన్ చెయ్యి జాపి ఫోటో అందుకోబోయాడు. లాల్ మృదువుగా నవ్వి, వారిస్తూ, సొరుగులో దాచాడు.

"వెల్, ఇవెప్పు డందాయి?"

"ఇందాకే—పది గంటలకు" అంది సుమిత్ర.

"ఎలా అందాయి?"

"కవర్లో పెట్టి, ఎవరూ చూడకుండా తలుపు సందులోంచి విసిరి వెళ్ళిపోయారు. అది లోనికి పడ్డప్పుడు మేం చూడలేదు. లేకపోతే వెంటనే తలుపు తీసే వాళ్ళం—గొడవయ్యేది. మిస్టర్ లాల్, నిన్న డబ్బం

దివ్వకపోతే రాక్షసులు మావార్ని హింసించి ఆ ఫోటోలు తీసి పంపారు. ఇప్పుడు చెప్పండి, ఆయన్ను ప్రాణాలతో వదులారా?"

"నిన్న డబ్బెందు కివ్వలేదు?"

"మొదటినుంచీ చెప్తాను," అంది సుమిత్ర గొంతు సవరించుకొని, "మొన్న రాత్రి ఆయన చాలా సేపటివరకు యింటికి రాలేదు—అది మామూలే. ఇంతలో 11 గంటలకి ఫోన్ వచ్చింది....ఫోన్‌లో మాకు తెలియని కంఠం ఒకటి మా వార్ని క్షేమంగా ఒక చోటుకి తరలించామని చెప్పింది. తాము చెప్పినట్లు చేస్తే ఏ|అపాయమూ వుండదని హామీ యిచ్చింది. ఆయన కారు సెక్రటరియేట్ దగ్గర వుందనీ, యెవరైనా పంపించి రప్పించుకోమనీ, ఈ సంగతి మా యిద్దరికి తప్పించి మూడవ వ్యక్తికి తెలిస్తే ఏర్పడే పరిణామాల్ని వివరించడం తన కిష్టం లేదనీ చెప్పింది. అంతే—రేపు వుదయం మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తామని చెప్పాక లైను కట్ అయింది."

"అప్పుడేం చేశారు?"

"విపరీతంగా భయపడ్డాం! ఈ సంగతి ఎవరికీ చెప్పలేదు! ఆ రాత్రి నిద్రలేదు! మర్నాడు ఉదయమంతా ఫోన్ కోసం ఎదురుచూశాం. కానీ మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకు వచ్చింది. డబ్బు ఎలా చెల్లించాలో చెప్పాడు. కానీ—అంత తక్కువ వ్యవధిలో ఆ డబ్బెక్కడనుంచి తేవాలి? అప్పటికి బ్యాంకులన్నీ మూసేస్తారు! ఈ విషయం చెప్పాను. వాడు ఒప్పుకోలేదు — రేపటికి వాయిదా వేయడానికి.

"మేం ఏమీ చేయలేని స్థితిలో పడ్డాం! మా మేనేజర్ రావ్‌కు డబ్బుకోసం ఫోన్ చేశాం. అతను నిల్వ ఏమీ

లేదన్నాడు. మర్నాడుదయం బ్యాంకు తెరవగానే తెస్తానన్నాడు. మాకేమీ పాలుపోలేదు! వాళ్ళు నిన్న సాయంత్రమూ, రాత్రీ ఫోన్ చేసి; చెప్పినట్టు చెయ్యనందుకు ఫలితం చూస్తామని బెదిరించారు. ఇప్పుడీ ఫోటోలందాయి. ఇవి అందిన అయిదు నిమషాలకు మళ్ళీ ఫోన్ చేసి, ఇకనైనా డబ్బు చెల్లించకపోతే—మావార్ని మర్చిపొమ్మన్నాడు!"

"వెల్, మీరలా చెయ్యరనుకుంటాను...."

"లేదు! ఇప్పుడు మా దగ్గర,డబ్బు వుంది! మేనేజర్ తెచ్చి ఇచ్చాడు. దాన్ని వాళ్ళ మొఖాన కొడతాం! కానీ నా కొక్కటే భయంగా వుంది! ఆయన్ను ప్రాణాలతో వదుల్తారా అని! ఆయన తిరిగివచ్చి వాళ్ళ ఆనవాలు పోలీసులకు చెప్పవచ్చు! ఆ భయంతో వాళ్ళాయన్ని— మిస్టర్ లాల్—ఈ భయంతోనే నేనింత రిస్కు తీసుకొని ఆత్రయ్యతో ఇక్కడికొచ్చి మీ సహాయం కోరుతున్నాను. ఆయన తిరిగి వచ్చాక పోలీసులకు చెప్పరు! ఎవరికీ చెప్పరు! ఇది కిడ్నాపర్స్ నమ్మేలా చేసి ఆయన్ను క్షేమంగా తప్పించండి!"

లాల్ అన్నాడు, "మీ రనవసర భయాలతో అపాయం తెచ్చుకుంటున్నారు. కిడ్నాపర్స్ ఆయన్ను చంపరు! ముమ్మాటికీ చంపరు! అరమొందా? ఇది నా హామీ! నిశ్చింతగా వుండండి. ఆయన పేరేమిటి?"

"నరేష్ — నరేష్‌కుమార్" అంది నళిని గొంతు పెగుల్చుకొని, "వాడికి బాధ్యతల్లేవు! సమస్యల్లేవు! ఇంటి గురించీ, వ్యాపారం గురించీ ఏమీ పట్టించుకోకుండా తిరుగుతాడు! అంతా నమ్మకస్తుడైన రావ్ చేతులమీదే నడుస్తోంది. వాడు తండ్రి పోయాక బుద్ధులు మారి దారి

కొస్తాడనుకున్నాను. అలా జరుగలేదు! వాడి స్నేహితులూ తిరుగుళ్ళూ, ఖర్చులూ మితిమీరిపోయి పూర్తిగా చెడిపోయాడు! చివరికి పెళ్ళిచేస్తే దారికొస్తాడనుకున్నాను. అదీ వమ్ము అయింది! ఈ సంవత్సరంనుంచీ సుమిత్ర ఏ సుఖమూ నోచుకోకుండా ఏ స్థితికొచ్చిందో మీకు తెలియదు! అంతా తెలిసీ నేనామె గొంతు కోశాను!”

“ఓహ్, అత్తయ్యా .... మీరలా మాట్లాడకండి!” సుమిత్ర వారించింది.

“నీకేం తెలుసు! నేను పాపిష్టిదాన్ని!” అర్చింది నళిని ఉద్రేకంగా, “మిస్టర్ లాల్, మీరు వాడ్ని గండంలోంచి లాగి బుద్ధి నేర్చుకునేలా చూడండి!”

“అలాగే. బయట నరేష్ ఎక్కడ గడుపుతాడు? స్నేహితులెవరు?”

“ఎక్కడ గడుపుతాడో దేవుడెరుగు! కానీ ఎక్కువగా అంబాసిడర్ హోటల్లోనే పడివుంటాడని విన్నాం. రిసెప్షనిస్ట్ సలీంతో ఎక్కువ స్నేహం వుందట. ఇంకెవరున్నారో మాకు తెలియదు!”

“మంచిది, మీరిక జాగ్రత్తగా వెళ్ళండి. కాస్సేపట్లో మీకు ఫోన్ చేసి ఏం చెయ్యాలో సూచనలిస్తాం. వాటిని మీరు తూచా తప్పకుండా పాటించాలి. ఏమంటారు?”

“అలాగే లాల్! నాకు నమ్మకముంది! మీరు వాడ్ని క్షేమంగా అప్పగిస్తారు!” నళిని బ్యాగులోంచి ఒక నోట్ల కట్ట తీసి, టేబిల్ మీద వుంచి లేచి నిలబడింది.

2

“వెల్, ఏమిటి నీ అయిడియా పార్ట్‌నర్?” వాళ్ళిద్దరూ నిష్క్రమించాక అడిగాడు జాన్.

లాల్ నవ్వి సొరుగులోంచి ఆ ఫోటోలు తీసి, టేబిల్

మీద పడేశాడు. "ఈ జోక్ చూడు! నవ్వకపోతే చంపు తాను."

జాన్ తికమకగా వాటిని అందుకున్నాడు. వాటిని చూసి కళ్లు విశాలమయ్యాయి. "గాడ్!" అన్నాడు పెద్దగా. లాల్ భూతద్దం అందించాడు. జాన్ ముఖం చిట్లిస్తూ దానితో పరీక్షగా చూశాడు. వాటిని వంతుల వారిగా చూసి, "వాట్—ఇది రక్తంకాదు! టొమాటో కెచప్!" అనర్చాడు.

"ఎలా వుంది జోక్?"

జాన్ పగలబడి నవ్వాడు. "వండర్ఫుల్! వీళ్ళని అదరగొట్టడానికి ట్రిక్ చాలు."

లాల్ అన్నాడు: "అది రక్తంకాదు. నరేష్‌ని గాయ పర్చలేదు. స్పృహ పోగొట్టి, టొమాటో కెచప్ జల్లి ఈ ఫోటోలు తీశారు—ఇది క్లయింట్స్‌కు తెలియదు. తెలిస్తే నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తిస్తారని అప్పుడు వీటిని నీ చేతికివ్వలేదు. ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ కిడ్నాపర్స్ నరేష్‌ని చంపరని ఈ ఫోటోలవల్ల తెలుస్తోంది. పిరికివాళ్ళా? ఏమో! కానీ జాన్, ఇప్పుడు మనం శత్రువుల శిబిరంలో కలకలం రేపే పథకం తయారుచేసి తుపాకీ తూటాలా వదలాలి—"

జాన్ రెండు క్షణాలు ఆలోచించి, "వెల్—నీ అయిడియా ఏమిటో చెప్పు!" అన్నాడు.

లాల్ లేచి పచార్లు చేస్తూ చెప్పాడు:—

"కిడ్నాపర్స్ ప్లాను చాలా ఇంట్రెస్టింగ్‌గా వుంది. ఇందులో మనం పుల్లలు పెట్టడానికి చాలా అవకాశాలు వున్నాయి. ఎక్కడైనా నేరం జరుగుతోంటే చూస్తూ వూరుకోకుండా, దాన్ని నివారించి నేరస్తుల్ని శిక్షించడం మన ధర్మం గనుక, ఈ కిడ్నాపింగ్ బిజినెస్‌లో మనం

శోక్యం చేసుకోక తప్పదు.

"కాబట్టి ఈ వ్యవహారంలో మనం డబ్బు పాత్ర లేకుండా నరేష్‌ని రక్షించి, కిడ్నాపర్స్‌ని పట్టుకో నేందుకు ప్రయత్నించాలి. కిడ్నాపర్స్ కోరినట్లు మనం జాడీలో డబ్బు పంపడం లేదు. ఖాళీ జాడీ బహూకరిస్తాం! విసిరి నప్పుడు గాలి నిరోధాన్ని ఛేదించుకొని ప్లాస్టిక్ జాడీ దూరంగా వెళ్ళలేదు గనుక — దానిలో నీళ్ళు నింపాలి.

"నువ్వెంటనే ఈ పని చేసి సుమిత్రకు ఫోన్ చెయ్యి. ఇంట్లో పనిమనిషి వుంటే మూడు గంటలకు వెచ్చాల కొట్టుకు పంపమను. దాని అడ్రసు తెలుసుకొని, ఆ సమయానికి అక్కడికి చేరుకొని ఆ జాడీ ఆమెకిచ్చి ఇంట్లో ఇవ్వమను. డబ్బు ఇంట్లోనే వుంచి, ఆ జాడీతో సరూర్ నగర్ చేరుకొని కిడ్నాపర్స్ చెప్పినట్టు చెయ్యమను. ఓ.కే.?"

"ఓ.కే!"

"వెల్, ఆ తర్వాత నీ గర్ల్‌ఫ్రెండ్స్‌లో తెగువ, సాహసం గలామె నెన్నుకో. ఆమెకు ముఖ్యంగా ఈత వచ్చి వుండాలి. నువ్వు మారువేషంలో హిప్పీలా ఆమెతో ఆమె కారులో - ఆమెకు కారు లేకపోతే మరెక్కడైనా అద్దెకొక్కని — సరూర్ నగర్ చెరువు దగ్గరకి నాలుగు గంటలకల్లా చేరుకో. నీ వెంట కేమెరా, బైనాక్యులర్స్, రైఫిల్ వుండాలి.

"కిడ్నాపర్ ఆ ప్రాంతాలే వుంటాడు కాబట్టి అతని కంట బడకుండా జాగ్రత్తగా మెలగాలి. ఒకవేళ కనిపించినా పట్టించుకోనట్లు నటించాలి. రైఫిల్ కనిపించనివ్వ కూడదు! నీ ఫ్రెండ్‌ని ఫోటోలు తీస్తూ, తాగుతూ, కబుర్లు చెప్తూ, చెట్లచాటున గడిపెయ్యి—

"ఈ లోపు సుమిత్ర వాళ్ళు వచ్చి పార్టీ చేసుకొని వెళ్ళిపోతారు. వెళ్తూ జాడీని చెరువులో విసురుతారు. దాన్ని నువ్వు బైనాక్యులర్స్‌లో గమనించాలి. వాళ్ళు కారెక్కి వెళ్ళిపోయాక కిడ్నాపర్ రంగంలో దూకుతాడు.

"కానీ, అంతకు ముందే మీరిద్దరూ బయటకొచ్చి కేరింతలతో అరుపులతో కట్టలెంబడి పరిగెత్తాలి. నీ ఫ్రెండ్ చెరువులో దూకేసి జాడీకేసి ఈత కొట్టాలి. కిడ్నాపర్ కంగారుపడి వెనకాడుతాడు. కానీ పారిపోడు. ఆ జాడీ దక్కించుకునేందుకు నీట్లో దూకేస్తాడు. అప్పుడు నీ చేతిలో రైఫిల్, మెళ్ళో కెమెరా, బైనాక్యులర్స్ వుంటాయి.... వాళ్ళిద్దరూ జాడీని దక్కించుకునే ప్రయత్నంలో ఎదురెదురుగా ఈదుతూ వస్తుంటారు. నువ్వు రైఫిల్‌తో జాడీని గురిచూసి షూట్ చెయ్యాలి. ఒకటి—రెండు—మూడు—చాలు! మూడు తూటాలతో జాడీ చిల్లులుపడి మునిగిపోతుంది."

"అప్పుడేం జరుగుతుంది?"

"జాడీ మునుగుతోంటే దానికోసం కిడ్నాపర్ కూడా మునుగుతాడు. నీ ఫ్రెండ్ కూడా మునగాలి. కాసేపు పెనుగులాడి దాన్ని అతనికే వదిలెయ్యాలి. అతను పైకి తేలి ఒడ్డుకేసి ఈతకొడతాడు. నీ ఫ్రెండ్ వెంటాడుతుంది. నువ్వు వాళ్ళు గట్టెక్కేచోట కెమెరాతో సిద్ధంగా వుండాలి. నీ ఫ్రెండ్ గట్టెక్కగానే 'ఓహ్! హౌ బ్యూటిఫుల్ యూ ఆర్!' అనర్చి స్నాప్ లాగాలి. ఆ ఫోటోలో కిడ్నాపర్ కూడా రావాలి.

"దట్సాల్, జాన్. ఆ తర్వాత మీరిద్దరూ కాస్సేపు రెస్టుతీసుకొని వచ్చేయాలి."

"మరి కిడ్నాపర్?"

"అతన్ని వదిలెయ్యాలి. జాడీకోసం అతని పాట్లు మీ ఇద్దరికీ అనుమానం కల్గించవచ్చున్న భయంతో అతను నేరుగా స్థావరానికి వెళ్తాడనుకోను. కాబట్టి వెంటాడ్డం దండగ!"

జాన్ తలూపాడు.

"అతన్ని వెంటాడి స్థావరం కనుక్కొనే అవసరం లేకుండానే నరేష్‌కుమార్ తిరిగి వస్తాడు. నీ ప్లానువల్ల ఆ ఖాళీ జాడీ కిడ్నాపర్స్‌లో తగాదా తెస్తుంది. డబ్బు కోసం పంపిన ఖాళీజాడీతో తిరిగివస్తే అతని అనుచరులు నమ్మరు. డబ్బు కాజేసి బూటకపు కథ అల్లాడనుకుంటారు. జాడీమీద కాల్పులు అతనే సృష్టించాడనుకుంటారు. లేదా—హిప్పీ జంట పానకంలో పుడకల్లా ఆ జాడీమీద దాడిచేస్తే ఆ అవకాశాన్ని అతను వినియోగించుకున్నాడనుకుంటారు.

"ఇంకా నేను తీసే ఫోటో వాళ్ళలో కలవరం పుట్టిస్తుంది. వాళ్ళ హెచ్చరికను సుమిత్ర పూర్తిగా పాటించి తన బాధ్యత తీర్చుకుంది గనుక, మళ్ళీ డబ్బుకోసం బెదిరించరు. అలా చేస్తే ఆమె మతి కోల్పోయి పోలీసుల దగ్గర కెళ్ళడం ఖాయం! పోలీసులు రంగంలో దిగారంటే- నేను తీసిన ఫోటో వాళ్ళ చేతిలో పడిందంటే—ఆ ఫోటోలో ఫోజిచ్చిన ఆ ఒక్క బ్రూట్ వల్ల తామంతా పట్టుబడతామని ప్లానుకు గుడ్‌బై కొట్టి పారిపోతారు. అంతేనా?"

"అంతే! అది నా వ్యూహం. దాన్ని నువ్వాచరించాలి. ఇందులో చిన్నచిన్న సవరణల్ని సమయానుకూలంగా

నువ్వే స్వయంగా చేసుకోవాలి."

"బాగానే వుంది. మరి నువ్వేం చేస్తుంటావు? ఇక్కడ కూర్చొని గోళ్ళు కత్తిరించుకుంటావా?"

లాల్ నవ్వాడు. "నాణేనికి రెండు వైపులుంటాయి: ఒకవైపు నువ్వు చూడు, రెండోవైపు నేను. అంబాసిడర్ హోటల్ కెళ్ళి నరేష్ కలాపాల గురించి ఆరాతీస్తాను, ఓ.కే?"

3

ఆరంతస్తుల హోటల్ అంబాసిడర్ ఆవరణలో కారు దిగి లాల్ చకచకా నడిచాడు.

ఇంతలో నాలుగో అంతస్తులో కొద్దిగా తెరిచివున్న ఒక గది కిటికీ రెక్కలు ఒక్కసారిగా అమాంతం తెరచుకొని, ఒక యువతి గుండ్రటి తల బయటికొచ్చి క్రిందకు చూసింది.

లాల్ రిసెప్షన్‌లోకెళ్ళి కౌంటర్ దగ్గర ఆగాడు. అక్కడ రిజిస్టర్‌లో ఏవో ఎంట్రీలు చేస్తూ తంటాలు పడుతోన్న క్లర్క్, తలెత్తి ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

లాల్ చిన్నగా నవ్వి, "మిస్టర్ సలీం?" అన్నాడు.

"మిస్టర్ పాల్" అన్నాడతను, "సలీం లోపల వున్నాడు. ఏం కావాలి?"

"పర్సనల్ ...." అని వదిలేశాడు లాల్.

వెనుక అడుగుల అలికిడయింది. ఒక యువతి గబగబ నడిచి వస్తోంది. లాల్ ఆమెని చూశాడు: ఇరవై ఏళ్ళుంటాయి. చామనఛాయ వర్ణంలో ఆకర్షణీయంగా వుంది.

ఆమె దగ్గరికి వచ్చి, నవ్వి, "మీరు లాల్ కదూ?" అంది.

లాల్ తలూపాడు.

"నమస్తే! మీ ఫోటో చూశాను - నా పేరు నస్రీన్, కడపనుంచి వచ్చాను...."

"యస్?" లాల్ అడిగాడు ఆసక్తిగా.

"మిమ్మల్ని బయట కారు దిగుతుంటే చూశాను— ఈ హోటల్‌లో మేం మూడు రోజులనుంచీ వుంటున్నాం. మిమ్మల్ని గదిలోంచి చూసి వెంటనే గుర్తుపట్టాను. లాల్ అండ్ జాన్ జంట డిటెక్టివ్స్‌లో మీరొకరు—కాంతి లాల్ ఖన్నా!"

లాల్ నవ్వాడు. "గ్లాడ్ టు మీట్యూ! మీరిక్కడేం చేస్తున్నారు?"

"నాన్నతో వచ్చాను—ఆయన బిజినెస్ పనిమీద వచ్చారు. నేను చదువుకుంటున్నాను. మీరెప్పుడైనా కడప వచ్చారా?"

"లేదు."

"వస్తే మా ఇంటికి రండి!"

"అలాగే!"

ఆమె అటూ ఇటూ చూసి ఛటుక్కున ఇంకా దగ్గరగా జరిగింది:

"మా వూరినుంచి ఒక కిరాతకుడిక్కడ తిరుగుతున్నాడు. మీరతన్ని పట్టుకొంటారా?" అంది రహస్యంగా.

"ఎవరతను?" లాల్ అడిగాడు అంతే రహస్యంగా.

"ఆచారి" అంది నస్రీన్.

"మీ వూళ్ళో ఏం చేస్తుంటాడు?"

"కిరాతకాలు చేస్తుంటాడు."

"అతన్ని మీరెక్కడ చూశారు?"

"ఈ హోటల్‌లోనే— మొన్న రాత్రి."

"అతన్ని పోలీసులు గాలిస్తున్నారా?"

"లేదు-వారం క్రితంవరకూ కడపలోనే వున్నాడు."

"ఇప్పుడతన్ని ఎందుకు పట్టుకోమంటున్నారు?"

"ఎందుకేమిటి! కిరాతకుల్నెందుకు పట్టుకుంటారు!"

లాల్ పగలబడి నవ్వాడు: "వెల్! డిటెక్టివ్‌లకి దొంగల్నీ, హంతకుల్నీ పట్టుకోవడం తప్ప మరో వ్యాపకం లేనట్టుంది! కన్పిస్తే చాలు, లేని సమస్యలు కూడా కల్పించుకొని ఏకరువు పెడతారు! మీలాంటి అందమైన అమ్మాయిలు నేరస్థుల గురించి ఆలోచించ కూడదు. మరేదైనా అందమైన సహాయం కోరి రిలీఫ్ కల్గించండి! లైఫ్ పూర్తిగా యాంత్రికమైపోయింది!"

ఆమె లాల్‌ని నొచ్చుకుంటూ చూసింది. "క్షమించండి....అయితే సాయంత్రం నన్ను కార్లో తిప్పుతారా-ఈ సిటీ నాకు కొత్త?"

"ఇట్ విల్ బి ఎ ప్లెజర్!" అన్నాడు లాల్ తలెగరేసి. ఇంతలో కౌంటర్ వెనుక వేగంగా నడిచి వస్తున్న పాతికేళ్ళ యువకుడిని చూసి మళ్ళీ అన్నాడు, "వెల్ నస్రీన్! మీతో కాలక్షేపం కాలం తెలియకుండా చేస్తుంది. నాకిప్పుడు ముఖ్యమైన పని వుంది. మీరు గదిలో నాకోసం ఎదురు చూస్తుంటారా—సాయంత్రం వచ్చి తీసికెళ్తాను?"

ఆమె తలూపి, మెరుస్తున్న కళ్ళతో లాల్‌ని చూసి, వెనక్కి తిరిగి వడివడిగా అడుగులేసింది.

ఆమె కనుమరుగయ్యాక లాల్ ఆ యువకుడివైపు తిరిగాడు.

అతను నోరు పెద్దగా తెరిచి అర్చాడు: "వాట్! మీ రెక్కడనుంచి వూడిపడ్డారు!"

"వూడిపడ్లేదు—వచ్చి పడ్డాను—మీకోసం. మీరు

మిస్టర్ సలీం కదూ?"

"అవును! డిటెక్టివ్ లాల్! వెల్, నాకోసం వచ్చారా?"

"అవును. మీతో బిజినెస్ మాట్లాడాలి."

"వాట్ బిజినెస్?"

"నరేష్‌కుమార్ గురించి—అతను మీ ఫ్రెండ్."

"అవును, అతని కేమయింది?"

"రెండు రోజులనుంచీ యింటికి రావడంలేదు. అతని జాడ తెలుసుకోవాలి. మాయమైన రోజు—మొన్న రాత్రి—అతనిక్కడికొచ్చాడా?"

"వచ్చాడు. అతనితో మరో ఇద్దరున్నారు: పాల్, సుకుమార్‌లు. రాత్రి 10:30 కి ఇక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయారు."

"ఇక్కడి కెప్పుడొచ్చాడు?"

"తొమ్మిది గంటలకు. మిస్ కామిని ప్రోగ్రాం చూసి పదిన్నరకు వెళ్ళిపోయాడు."

లాల్ ఒక్క క్షణం ఆలోచించాడు.

"పాల్, సుకుమార్ ఎక్కడుంటారు?"

"పాల్ సనత్‌నగర్‌లో వుంటాడు" అని అడక్కముందే అడ్రసు వ్రాసి, లాల్ కందిస్తూ మళ్ళీ అన్నాడు సలీం: "సుకుమార్ గురించి నాకు తెలియదు."

"సరే, నరేష్ రోజూ ఇక్కడికొస్తాడా?"

"కొత్త డాన్సర్ వస్తే బోరు కొట్టేదాకా వస్తాడు."

"మిస్ కామిని ఎప్పుడొచ్చింది?"

"పది రోజులైంది."

"ఎటువంటిది?"

"అది చెప్పకూడదు. వాళ్ళ గుణం గురించి యెలాటి

వ్యాఖ్యానాలూ చేసి వ్యక్తిత్వాన్ని కించపర్చటం మా అభిమతం కాదు."

"నరేష్ ఆమెతో స్నేహం చేశాడా?"

"ఆమె స్నేహాన్ని తిరస్కరించే దెవరు? డబ్బు వెద జల్లగల వాళ్ళెవరైనా కాంక్షిస్తారు!"

"నరేష్ వెదజల్లుతా డనుకుంటాను—"

"అవును. ఆమెతో బాగా స్నేహం చేశాడు. అతి త్వరిలో ఆమె నిక్కడనుంచి ఎగరేసుకుపోతానని నాతో ఒకసారి చెప్పాడు."

"ఐసీ....ఐసీ...."

"వాడ్డూ యూ సీ, మిస్టర్ లాల్?"

"నెవర్ మైండ్. మొన్న రాత్రి అతను కేవలం డాన్సు చూసి వెళ్ళిపోయాడా? ఆమెతో గడపలేదా?"

"లేదు—ఆ రాత్రి ఆమె ఆరోగ్యం చెడింది. గుండె జబ్బు వుంది. సన్నగా పోటు ప్రారంభమైతే షో మధ్యలో వదిలేసి గది కెళ్ళిపోయింది."

"ఇప్పుడు కోలుకుందా?"

"అది మామూలే. కానీ, ఏ క్షణమైనా ఆమెకు ప్రాణాపాయమే!"

"ఆమెను నే నొకసారి చూడాలి" అన్నాడు లాల్

మిస్ కామిని గది ఆరో అంతస్తులో చివర్న వుంది. సలీం బెల్ నొక్కగానే తలుపు తెరిచి ఆమె దర్శన మిచ్చింది. ఆమె వయసు 20 మించదు. మంచి సౌష్టం గల శరీరం. లేత వయసులోనే చవిచూసిన నికృష్టపు జీవితానుభవాల ఛాయలు ఆమె కళ్ళలో ప్రతిఫలిస్తున్నాయి.

సలీం ఆమెను లాల్‌కి పరిచయం చేసి నిష్క్రా

మించాడు.

"మిస్ కామినీ, మీరు నరేష్‌ని ప్రేమిస్తున్నారా?" అడిగాడు లాల్ సూటిగా.

ఆమె తలూపింది.

"అది చెప్పడానికి సందేహించను!" అందామె నిశ్చయంగా, "ఇంతవరకూ నన్ను పొందేవాళ్ళనే గానీ—చేపట్టగల ఒక్క ధీరుడ్నీ చూడలేదు! ఐ లైక్ హిమ్ వెరీమచ్. అతని ధైర్యాన్ని మెచ్చుకోకుండా వుండలేను! నా జీవితం ఏమిటి? అంతా కృత్రిమం!.... నా పేరు, నా వేషం, నా మాటలు, నా నవ్వు....అంతా కృత్రిమం! ....ఇక సహించను. నా జీవితాన్ని సహజంగా అనుభవించాలి! మిగిలివున్న కొద్ది యవ్వనాన్ని నా మనసుకు తృప్తి కలిగే రీతిలో ఖర్చు చేయాలి!....దాన్ని ఆస్వాదించగల అర్హత గలవాడు నాకు నరేష్ ఒక్కడే కనిపిస్తున్నాడు."

"కానీ నరేష్‌కు పెళ్ళయింది....ఈ సంగతి మీకు చెప్పలేదనుకుంటాను."

"చెప్పాడు—భార్యా తల్లీ కట్టకట్టుకుని గండిపేటలో దూకినా తనకేమీ పట్టదనికూడా చెప్పాడు. నా బ్రతుకు తిరిగి వికసించబోతోంది....నాది స్వార్థం. సాటి ఆడదాని జీవితం గురించి నే నిప్పుడు ఆలోచించను!"

"మీ రిద్దరూ యెక్కడికి కెళ్ళాలనుకుంటున్నారు?"

"యెక్కడికైనా! స్వతంత్రంగా జీవించడానికి లోకంలో చాలా చోటు వుంది—కదూ?"

"కానీ, ఇప్పుడొక సమస్య వచ్చి పడింది సిస్టర్."

"సిస్టర్! మీరు నన్ను సిస్టర్ అన్నారా?"

"అనకూడదా? సమస్య వినండి!"

"చెప్పండి."

"నరేష్ కన్పించడంలేదు, మొన్నటినుంచి."

"ఎక్కడికి కెళ్ళాడు?"

"అది తెలిస్తే మీ దగ్గరి కెందుకొస్తాను!" లాల్ నవ్వాడు.

"అంటే మీ రనేది—యెవరికీ చెప్పకుండా వెళ్ళి పోయాడా?"

"అవును. మొన్న రాత్రి మీకు గుండెపోటు వచ్చిందని విన్నాను. ఐయాం సారీ, అప్పుడు నరేష్ మిమ్మల్ని కలిశాడా?"

"ఇక్కడే కలిశాడు. చాలా కంగారు పడ్డాడు. నా జబ్బు గురించి అతనికి తెలుసు. అయినా వెనుకంజవేయ లేదు! ఇక ఈ వృత్తికి స్వస్తి చెప్పమని బలవంతం చేశాడు. రెండు రోజుల్లో నన్నిక్కడి నుంచి తీసికెళ్లి పోయి నా గుండె జబ్బు నయం చేయిస్తాడట! నేనూ ఓ మనిషిగా గుర్తింపబడుతానని ఎప్పు డనుకున్నాను!"

హాఠాత్తుగా ఆమె కళ్ళు ఉలిక్కిపడ్డాయి. ముఖం ఎర్రబడింది.

"ఏమిటి?" లాల్ అడిగాడు.

"నరేష్ నన్ను హెచ్చరించాడు!" అర్చిందామె ఒక్కసారిగా. "తన నెవరో రహస్యంగా వెంటాడు తున్నట్టు చెప్పాడు! అత నెవరో స్పష్టంగా చూడలేదు గానీ, ఆ నీడవల్ల మా ఇద్దరికీ ప్రమాదం వుందని చెప్పాడు! ప్లాను చెడుతుందట! నన్ను గది కదలవద్దన్నాడు! బహుశ ఆ నీడను అతని తల్లి నియమించి వుంటుంది—ఆ భయంతో నరేష్ ఎక్కడికైనా పారిపోయి వుంటాడు! ఓహ్! మళ్ళీ నా బ్రతుకు మొదటికే వచ్చింది!"

మిస్ కామిని నిస్సహాయంగా, విరక్తిగా, చేతిలో వున్న గాజుగ్లాసుని విసిరికొట్టి, సోఫాలో కూలబడింది.

4

సాయంత్రం అయిదు గంటలకు క్రీం కలర్‌లో మెరుస్తున్న ఫియెట్ కారొకటి ఇరువైపులా డోర్స్‌మీద 'టిసిడిపి' అన్న ఎర్రటి అక్షరాలతో సిటీలోని రోడ్లన్నీ పిచ్చి పిచ్చిగా తిరిగేస్తూ, గమ్యం తెలియక గగనంలో సందిగ్ధంగా విహరిస్తున్న ఒంటరి పక్షిలా సాగిపోతోంది....

కార్లో డిటెక్టివ్ లాల్ ప్రక్కన కూర్చున్న నస్రీన్, అతని మాటలు వూపిరి బిగబట్టి వింటోంది.

లాల్ కొన్ని శతాబ్దాల చారిత్రాత్మక కట్టడాల నుంచీ నేటి నూతనాకాశాహార్మ్యాల వరకూ నగరాన్ని క్షుణ్ణంగా వివరిస్తూ, వర్ణిస్తూ, చివరికి,“ఉఫ్‌ఫ్!....అన్నట్టు అసలు విషయం మరిచాను! ఇండియా పటంలో హైదరాబాదు నడిబొడ్డున వుందని మీకు తెలుసా?” అని, టాంక్ బండ్ మీద మున్సిపల్ హోర్డింగ్ చూపించి, “మనది అందమైన నగరం—కానీ పరిశుభ్రంగా వుంచడానికి మన మెవరం? అది కార్పొరేషన్ ఉద్యోగుల గ్రహచారం!” అంటూ కామెంట్ చేసి కారాపేశాడు.

నస్రీన్ గుండెలమీద చేతులు వేసుకొని, భారంగా వూపిరి వదిలి అంది, “గాడ్ మీ మాటలతో నన్నదరగొట్టేశారు!”

“అలాగా? ఐయాం సారీ! అది నా లోపం. నా స్థానంలో జాన్ వుంటే మరో విధంగా వుండేది. అతనికి రోమాన్స్ యెలా సాగించాలో బాగా తెలుసు. నాకు తెలియదు. కొంపలంటుకున్నట్లు గడగడ వాగేసి అదర

గొంతు కోసేస్తాను!"

"దుర్మార్గులను పట్టుకునే వాళ్ళలాగే వుండాలి!" అంది నస్రీన్.

"అవును. అందుకే ఒక్కోసారి మీలాంటి అందమైన అమ్మాయిల్ని యిలా అదరగొట్టేసి నేనే దుర్మార్గుడిలా కన్పిస్తాను...."

లాల్ ఒక్క క్షణం తర్వాత ఛటుక్కున వంగి మళ్ళీ అన్నాడు, "దుర్మార్గుడంటే బిజినెస్ జ్ఞాపకమొచ్చింది! కడప—మీ కడప కిరాతకుడి గురించి నాకు చాలా కుతూహలంగా వుంది."

నస్రీన్ కూడా ముందుకు వంగి, "దేనికి?" అంది.

"ఓహ్ మీకేం తెలుసు! మీకు తెలియకుండా నాకెంత సహాయం చేశారో తెలుసా? నేను కన్పించగానే అభిమానంకొద్దీ మీరు కోరిన అసందర్భపు కోరిక ఇప్పుడెంత విలువైనదో మీకు తెలుసా?"

"అంటే—యేమిటి మీరనేది....?" నస్రీన్ భయపడింది.

"రిలాక్స్. మీ కోరిక ఇప్పుడు చాలా అమూల్యమైనది. నేను ఆచారిని పట్టుకోడానికిప్పుడు సిద్ధంగా వున్నాను. అతని గురించి చెప్పండి."

"ఏమిటి మీరనేది మిస్టర్ లాల్!"

"కాకతాళీయం. నమ్ముతారా? నేనో కేసు దర్యాప్తులో మీరు బసచేసిన హోటల్‌కే రావడం, మీరు నన్ను గుర్తించి పరిచయం చేసుకోవడం, మీ వూరి కిరాతకుడి ప్రసక్తి తేవడం, ఇప్పుడదే కిరాతకుడు నేను పని చేస్తున్న కేసులో నాక్కావల్సిన మనిషి కావడం —మీరు నమ్ముతారా?"

"ఆశ్చర్యంగా వుంది! ఆచారి మీ క్కావల్సిన మనిషా!"

"అవును."

"ఎందుకు? అతనేం చేశాడు?"

"మీ వూళ్ళో యేం చేస్తుంటాడు? అలాటిదే యిక్కడా చేశాడు. అతను మీ వూరు వదిలి ఎన్నిరోజులైంది."

"వారం రోజులైంది...ఆయనకి మా ఊళ్ళో ఒక ప్రత్యేకత వుంది. అతనెక్కడ అడుగు కదిపినా ఊళ్ళో అందరికీ తెలిసిపోతుంది."

"నిన్న ఇక్కడ అతన్ని హోటల్‌లో చూసినప్పుడు మిమ్మల్ని చూశాడా?"

"లేదు—అతను కన్పించగానే తప్పుకున్నాను. నన్ను చూడలేదు. చూసినా ఏమీ చెయ్యడు—అతను ఆడవాళ్ళ జోలికి రాడు."

"ఎందుకు రాడు?"

"అతనికో కూతురుండేది—ఇరవై ఏళ్ళు. ఇద్దరు రౌడీలు ఆమెని ఒక రాత్రి సాల్వెంట్ ఆయిల్ ప్లాంట్ వెనుక ఎత్తుకుపోయి—"

"చంపేశారా?"

"అవును, అంతే, చంపేశారు. తర్వాత ఆచారి వాళ్ళిద్దర్ని చంపేశాడు. కానీ పట్టుబడలేదు. చచ్చిపోయిన కూతురికోసం అతనిప్పటికీ కుమిలిపోతుంటాడు. ఆడవాళ్ళెవరైనా కనిపిస్తే చాలు-ఆప్యాయంగా పలకరిస్తాడు గానీ, అపకారం చెయ్యడు. అయినా అతను హత్యలు చాలా చేస్తాడని చెప్పుకొంటారు. కానీ యెన్నడూ పట్టుబడలేదు!"

"అదెలా?"

"చిమ్మ చీకట్లో 'చావుదెబ్బ—పోలీసు లెవర్ని పట్టు కుంటారు?"

లాల్ రెండు క్షణాలు ఆలోచించాడు. "అయితే అతను కిరాయి హంతకుడన్నమాట?"

నస్రీన్ తలూపింది. "అవును, అతనితో లావాదేవీలు చాలా గుట్టుగా జరుగుతుంటాయి."

"సరే, ఇప్పుడు చెప్పండి! నిన్న మీ రతన్ని సరిగ్గా ఎక్కడ నుంచి చూశారు?"

నస్రీన్ అంది, "నిన్న రాత్రి 10 గంటల వరకూ నాన్న తిరిగి రాలేదు. ఫోన్ చేయలేదు. ఎక్కడ వుంటారో తెలియదు. నాకేమీ పాలుపోక క్రిందికి దిగి వచ్చాను. అప్పుడు కౌంటర్ దగ్గర అతన్ని చూశాను— బిల్లు చెల్లిస్తూ కన్పించాడు ఆచారి! నేను గబుక్కున పైకి కెక్కి గదిలో పడ్డాను. కిటికీ తెరిచి బయటికి చూశాను. కాస్సేపటి తర్వాత ఆచారి బయటికొచ్చి...."

"చెప్పండి."

"ఆచారి బయటికొచ్చి సిగరెట్ తాగుతూ నిలబడ్డాడు. పది నిమిషాల తర్వాత ముగ్గురు యువకులు— వాళ్ళెవరో స్పష్టంగా కన్పించలేదు. నేను పట్టించుకోలేదు. నా దృష్టి ఆచారిమీదే వుంది—ఆ ముగ్గురూ కారెక్కి బయలుదేరారు. గ్రీన్ అంబాసిడర్. అది బయలుదేరాక ఆచారి యెక్కడి నుంచి తెచ్చాడో, మెరుపులా ప్రక్కనే వున్న జావా మీదెక్కి స్టార్ట్ చేసి దూకించాడు. అంతే—ఆ తర్వాత నాకేమీ కన్పించ లేదు."

"జావా నెంబర్ మీరు చూశారా?"

“చీకట్లో, అంతదూరంనుంచి కన్పించదు.”

“సరే, ఆచారి ఎలా వుంటాడు?”

ఆమె ఒక నిమిషంసేపు వర్ణించింది. అది జాన్ వర్ణనతో సరిపోయింది.

“వెరీవెల్, అంతా మర్చిపొండి! ఈ సంభాషణ గురించి యిక ఆలోచించకండి!”

“అలాగే! కానీ నాకో విషయం చెప్తారా? ఆచారి ఇంకెవర్ని చంపాడు?”

“ఇంకెవర్నీ చంపలేదు.”

“మరి ఎందుకు గాలిస్తున్నారు?”

“ఆచారి స్వయంగా ఏవైనా పనులు చేపడతాడా?”

“లేదు. ఇతరులు అతన్ని ఎన్నుకుంటారు—డబ్బిచ్చి.”

“అయితే అతని గురించి తెలిసిన వాళ్ళెవరో ఇక్కడ వున్నారన్నమాట. వాళ్ళతన్ని పిలిపించి ఈ పని అప్పజెప్పి వుంటారు.”

“ఏ పని?”

“నెవర్ మైండ్. చాలా రాత్రయింది, ఇక వెళ్దాం. మీ డాడీ కోప్పడవచ్చు.”

“కోప్పడతారా!” అర్చింది నస్రీన్. “ఈ సాయంత్రం నా జీవితంలో మరపురానిది! డిటెక్టివ్ లాల్ కు నేను అతి ముఖ్యమైన విషయాలు చెప్పి సహాయపడినందుకు ఆయనెంత సంతోషిస్తారో మీకు తెలుసా!”

“నాకు తెలియదు,” లాల్ అడ్డంగా తలూపాడు.

5

హోటల్ అంబాసిడర్లో లాల్ నస్రీన్ ను డ్రాప్ చేసి, టెలిఫోన్ బూత్ లోకెళ్లి ఆఫీసు నెంబర్ డయల్ చేశాడు.

"హలో జాన్, లాల్ హియర్."

"లాల్!" అర్చాడు జాన్, "ఎక్కడున్నావు? గంట నుంచీ ఎదురుచూస్తున్నాను!"

"ఏమయ్యింది?"

"ఓహ్! అంతా తలక్రిందులైంది! ఫ్లాప్! అత్తా కోడళ్ళిద్దరూ కారెక్కి వెళ్ళిపోయాక చెట్టుమీద బైనాక్యులర్స్‌తో కూర్చున్న కోతి—సారీ—అతనక్కడ అరగంట నుంచీ మమ్మల్ని గమనిస్తున్నాడు—ధడాలున చెరువులో దూకేసి ఈత కొట్టాడు. మేం వెంటనే బయటికొచ్చి అరుస్తూ పరిగెత్తాం. నా ఫ్రెండ్ సోనియా, చెరువులో దూకేసి జాడీకేసి ఈత కొట్టింది. ఇద్దరూ ఎదురెదురుగా వస్తున్నారు. నేను క్షణం ఆలస్యం చెయ్యక గురిచూసి వరుసగా మూడు షాట్స్ పేల్చాను — కానీ— మొదటి షాట్ తగిలే లోపునే జాడీ మునిగిపోయింది!"

"ఏమిటీ!"

"అవును, లాల్! జాడీ దానికదే మునిగిపోయింది! నాకేమీ అర్థంగాలేదు! వాళ్ళిద్దరూ పెనుగులాడుతున్నారు. సోనియా అతన్ని విదిల్చికొట్టి, కొంటెగా వెక్కిరించి, జాడీ మునిగినచోట మునిగింది. అతనూ మునిగాడు. కాసేపు నీటిపైన కలకలం. ఇంతలో సోనియా బయటకొచ్చి ఒడ్డుకేసి ఈదసాగింది. కొన్ని క్షణాలయాక అతనూ బయటికొచ్చాడు. చేతిలో ఏమీ లేదు! వింటున్నావా? అతని చేతిలో ఏమీ లేదు!"

"మరి!"

"ఒట్టి చేతులతో శక్తికొద్దీ ఈదుతూ సోనియాను తిట్టసాగాడు! జాడీ తన కివ్వమని కేకలు వేశాడు! ఆ జాడీ సోనియా దగ్గర లేదు! ఆమె గట్టెక్కి బట్టలు

పిండుకో సాగింది. నేను కెమేరా సిద్ధం చేసుకున్నాను. ఇంతలో అతనూ పైకి వచ్చి ఆమెని పట్టుకున్నాడు. వెంటనే స్నాప్ తీశాను. వాళ్లిద్దరూ వాదించుకుంటున్నారు. అంతవరకూ మతి పోగొట్టుకున్న నేను, తెలివిలోకొచ్చి కల్పించుకున్నాను. ఆ జాడీ అతని కెందుకని అడిగాను. చెప్పలేదు. అందులో ఏముందని అడిగాను. చెప్పలేదు. చచ్చేంత నెర్వస్ అయ్యాడు."

"నేనతన్ని ఎక్కువ వేధించకుండా, ఆ జాడీ షూట్ చేసేలోపునే మునిగిపోయిందనీ; అక్కడే అడుక్కి చేరుకొని వుండవచ్చనీ; కాబట్టి జాగ్రత్తగా గాలించమని చెప్పి బయలుదేరాను. అతను నన్ను ఆపి ఈ వ్యవహారం యెవరికీ చెప్పవద్దన్నాడు. ఆ జాడీలో అతని ప్రియురాలి లేఖలున్నాయట! కానీ, నా కెమేరాలో అతని ఫోటో వుందని తెలియదు!"

లాల్ నిట్టూర్చాడు: "ఆ తర్వాత ఏం జరిగింది?"

"మేం తిరిగి వచ్చేశాం, దట్సాల్. కానీ ఆ జాడీ ఎందుకు మునిగిందో అర్థంగావడంలేదు! చేప మింగిందా? అబ్సర్డ్!"

"ఆ జాడీ ఎంతసేపు నీటిపైన తేలింది?"

"దాన్ని విసిరిన వెంటనే వాళ్ళు కారెక్కలేదు. అయిదు నిమిషాలు ఆలస్యం చేశారు. ఆ తర్వాత కిడ్నాపర్ చెట్టుదిగి ఈతకొట్టి చేరుకోవడానికి నాలుగు నిమిషాలు పట్టింది.... మొత్తం కలిపి సుమారు పది నిమిషాలు తేలిందనుకుంటాను."

"క్లయంట్స్ నీ సూచనలు పాటిస్తామన్నారుగా?"

"అవును, అందుకు ఒప్పుకున్నారు."

"నిజంగా ఒప్పుకున్నారా?"

"అంటే?"

"అంటే—ఒకవేళ వాళ్లు జాడీలో నీళ్ళు తీసేసి నోట్లు పెట్టివుంటే?]

"ఓహ్! అలా ఎందుకు చేస్తారు?"

"భయంకొద్దీ—మనమీద నమ్మకం లేక!"

"అయితే జాడీ ఎందుకు మునుగుతుంది? నిండా నీటితో తేలినప్పుడు, నోట్లతో ఎందుకు మునుగుతుంది?"

"కంగారులో మూత గట్టిగా బిగించకపోతే—"

"ఎంత వదులుగా బిగించినా మునగడం అసంభవం!"

"అయితే ఒక్కటే సంభవం—బుల్లెట్ తాకింది—దట్సాల్. మాట్లాడకు! ఒక్కోసారి నువ్వు కంగారుపడి గందరగోళం సృష్టిస్తుంటావు! కిడ్నాపర్ మళ్ళీ చెరువులో కెళ్ళి ఈసారి జాగ్రత్తగా గాలిస్తాడు. జాడీ తప్పక దొరుకుతుంది. నరేష్ క్షేమంగా తిరిగి వస్తాడు, డబ్బు పోతుంది. కానీ—కిడ్నాపర్స్ మన చేతికి ఇక చిక్కరు!"

"ఆ జాడీలో డబ్బుంటుందని ఎందుకనుకుంటున్నావు?"

"ఏమో, ఎందుకో అలా అన్పిస్తోంది .... ఆడవాళ్ళ గట్స్‌ని ఇంతకంటే ఎక్కువ అంచనా వెయ్యలేక పోతున్నాను."

"ఈ ఆలోచన నీకు ముందే రావల్సింది!"

"క్లయంట్స్‌లో మనమీద సరైన ఇంప్రెషన్ కల్గించ లేక పోయాం. దద్దమ్మల్లా ప్రవర్తించామనుకుంటాను.... పైగా వాళ్ళకు నరేష్ ప్రాణభయం పీకుతోంది! ఛ, ఆ ఫోటోల్లో నిజం చెప్తే బాగుండేది! వెల్, జాన్! ఆ జాడీలో డబ్బుందన్న నా గుడ్డి నమ్మకంతో నెర్వస్ అవకు! అది కేవలం వూహ! ఆ ఫోటో కిడ్నాపర్స్‌ని పట్టి స్తుంది. ఆ స్నాప్ ని ప్రింట్ తీశావా?"

"తీశాను, ఆనవాలు చెప్తాను: వయసు సుమారు పాతిక. తెలుపు రంగు. లావు శరీరం. పొడవాటి జుత్తు. ఎత్తు అయిదున్నర. గ్రే కలర్ ప్యాంటు, తెల్లషర్టు."

"అతను ఆచారి కాదు కదా?" అన్నాడు లాల్, "వెల్, నేను వెంటనే వచ్చి ఆ ఫోటో చూస్తాను.... అక్కడే వుండు."

"ఆచారి వయసు యాభై, బట్టతల. మారు వేషం వేస్తే తప్ప యితను ఆచారి కావడానికి వీల్లేదు" అన్నాడు జాన్.

"గుడ్....యూ ఆర్ రైట్."

లాల్ బూత్ లోంచి వచ్చి కారెక్కాడు.

కారు స్టార్టయి ఆవరణ దాటాక, దూరంగా ఆగివున్న మోటార్ సైకిల్ కదిలింది. దానిమీద లావాటి ఆకారం సిగరెట్ విసిరేసి, జేబులు తడుముకుంది. ఆ తర్వాత వేగం పెంచి వెంబడించసాగింది....

లాల్ తక్కువ వేగంతో డ్రైవ్ చేస్తూ తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. అతని నోట్లో కాలుతున్న సిగరెట్ క్షణ క్షణానికీ నుసి క్రింద క్షీణిస్తోంది. ఎదురుగా డబల్ డెక్కర్ వుండటంవల్ల అప్రయత్నంగా లాల్ వేగం తగ్గింది. అన్యమనస్కంగా డ్రై వెయ్యటంతో, వెనుక నున్న వాహనాలు రొద పెట్టాయి.

లాల్ ఉలిక్కిపడి తేరుకొని వేగం పెంచి డబుల్ డెకర్ ని ఓవర్ టేక్ చేయబోయాడు. కానీ—వెంబడిస్తోన్న మోటార్ బైక్ అతనికంటే వేగంగా దూసుకెళ్తూ గుళ్ళ వర్షం కురిపించింది. రివాల్వర్ షాట్స్ తో పరిసరాలు ప్రతిధ్వనించాయి. జనం కేకలు వెలువడ్డాయి. ఎక్కడి

వాళ్ళక్కడ స్తంభించిపోయారు. లాల్ చేతిలో స్టీరింగ్ అదుపు తప్పి, కారు బానెట్ డెకర్‌ను రాసుకుంటూ వెళ్ళి హెడ్‌లైట్ తునా తునకలైంది.

లాల్ బలంకొద్దీ బ్రేకు వేసి, రివర్స్ తీసి, తిరిగి ముందుకు దూకించాడు. ఏక్సిలేటర్‌ను బలంగా నొక్కిపట్టి, ట్రాఫిక్‌ను చాకచక్యంగా తప్పించుకుంటూ ముందుకు దాటిపోయాడు.

గన్ ఫౌండ్రీదగ్గర ట్రాఫిక్ పలచబడి దాడి జరిపిన మోటార్ సైకిల్ తేలింది. లాల్ వేగం యింకా పెంచి రివాల్వర్ తీశాడు. బైక్ వందగజాల దూరంలో వుంది. లాల్ చెయ్యి రివాల్వర్‌తో బయిటికొచ్చి ట్రిగ్గర్ లాగింది. షాట్ ప్రేలి దాని శబ్దానికి బైక్ తడబడి అడ్డదిడ్డంగా వెళ్ళింది. లాల్ మరో షాట్ ప్రేల్చాడు. మళ్ళీ గురి తప్పింది. కానీ దూరం యింకా తగ్గడంతో బైక్ నెంబర్ స్పష్టంగా చూశాడు.

బైక్ మీద మనిషి వెనుదిరిగి, వరుసగా మూడుసార్లు షూట్ చేసి మెరుపులా దూసుకుపోయాడు. మూడింట్లో రెండు బుల్లెట్స్ విండ్‌షీల్డ్‌నుంచి లోనికి వచ్చాయి. లాల్ బ్రేకువేసి కోపంగా స్టీరింగ్ మీద గుద్దాడు.

6

"డామిట్! ఆచారి మనల్ని ఎలా పసిగట్టాడు?" జాన్ అడిగాడు ఆందోళనగా, "నా మారువేషం వెల్లడయిందా? నే నెక్కడ పొరపాటు చేశాను? ఒకవేళ సోనియా కారు నెంబర్...."

"కాదు—" లాల్ అడ్డు తగిలాడు, "నువ్వు ఫోటో తీసినట్టు కిడ్నాపర్‌కు తర్వాత తట్టివుంటుంటుంది. ఆచారికి చెప్పాడు. అప్పుడత నేం చేస్తాడు? చెరువుదగ్గర నీ

షూటింగ్ వ్యవహారం ఏదో ట్రాప్ అయివుంటుందని అనుమానించి నిన్ను ట్రేస్ చేయడానికి పూనుకుంటాడు. నరేష్‌ని విడిచిపెట్టకుండా, క్లయింట్స్‌ని బెదిరించి వాళ్ళకు సహాయపడుతోం దెవరో తెలుసుకుంటాడు. అప్పుడు మనం తేలుతాం! అర్థమైందా? దట్సాల్."

"ఓహ్! నువ్వూ నీ వెధవ ప్లాను!" జాన్ అర్చాడు. "పథకం అమలుపర్చాక పొరపాట్లు వివరిస్తావా? నీ మెదడు పాడయింది! గాడ్! నువ్వు చావలేదు గనుక నేను బ్రతికిపోయాను! లేకపోతే ఆచారి ఇక్కడకొచ్చి—"

"మేసన్ ది జూనియర్ తల్లో షూట్ చేసేవాడు— అంతేనా?" లాల్ నవ్వాడు.

"వెల్, పార్ట్‌నర్. నే నిప్పుడు పొరపాట్లు వివరించడం లేదు. ఇమాజినేషన్—! వూహిస్తున్నాను, అంతే. క్లయింట్స్‌ని డబ్బు గురించి అడిగావా?"

"వెంటనే అడిగాను—మనం చెప్పిన ప్రకారమే చేశారట!"

"ఐసీ! నరేష్ తిరిగివచ్చాడా?"

"ఇంకా లేదు. ఎందుకొస్తాడు? సుమిత్ర ఏం చెప్పింది? కిడ్నాపర్స్ చేతిలో మన చావు తప్పింది. ఇప్పుడు నరేష్‌ని వదిలిపెట్టి పట్టుబడే ప్రమాదం ఎందుకు తెచ్చుకుంటారు? డెవిల్ కిల్ హిమ్. అండర్‌స్టాండ్? ఈ పాటికి చచ్చివుంటాడు!"

లాల్ కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి. గ్లాసులో విస్కీ పోస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు....ఫోను మ్రోగింది.

జాన్ అలసటగా రిసీవర్ ఎత్తాడు: "ఎస్?"

కొన్ని క్షణాలయాక, "వాట్!" అనర్చాడు.

సుమిత్ర అంది: "అవును జాన్! హత్య జరిగిందట!

మీరు త్వరగా రండి! లేకపోతే హంతకు లెక్కడికి వచ్చి—"

"వెంటనే వస్తున్నాం!" జాన్ ఫోన్ పెట్టేసి స్ప్రింగ్‌లా లేచాడు.

"ఎక్కడికి?" లాల్ అడిగాడు.

"నరేష్ ఇంటికి! మర్డర్ జరిగింది, అతని ఫ్రెండ్ సుకుమార్‌ని షూట్ చేశారు. నరేష్ ఇప్పుడే ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. లెటజ్ రన్!"

నరేష్ ఏడుస్తున్న భార్యనూ, తల్లినీ చూస్తూ అసహనంగా గడుపుతున్నాడు. అతని ముఖం అలసిపోయింది. బట్టలు, జుత్తు ఎర్రటి పదార్థంతో తడిసి భయంకరంగా వున్నాయి.

"ఓహ్! ఎందుకేడుస్తారు? నాకేమీ కాలేదు! చూస్తున్నారా? నేను బాగానే వున్నాను.... నా ఒళ్ళు బాగానే వుంది!"

అదే క్షణంలో డిటెక్టివ్‌లు ప్రవేశించారు. వాళ్ళని చూసి నరేష్ తల వంచుకున్నాడు. లాల్ అతన్ని ఎగాదిగా చూసి, "హత్య ఎక్కడ జరిగింది?" అన్నాడు.

"ఆ యింట్లోనే—హాయత్ నగర్‌లో!"

"మీరు చూశారా?"

"చూశాను—సుకుమార్ గుండెలో బుల్లెట్ దూరింది! నేను పరుగెత్తి వచ్చేశాను!"

"శవం అక్కడే వుందా?"

"అక్కడే వుంది!"

"ఎవరు షూట్ చేశారు?"

"ఏమో—నాకు తెలియదు!"

జాన్ జేబులోంచి ఒక ఫోటో తీసి చూపించాడు.

"సుకుమార్! ఈ ఫోటో ఎక్కడిది?"

"నేను తీశాను," జాన్ నవ్వి సుమిత్రవైపు తిరిగాడు, "మీ వారు రాకముందు యెవరైనా ఫోన్ చేసి బెదిరించారా?"

"ఏమని?"

"మీకు సహాయపడుతోం దెవరని—"

"లేదు—ఎవరూ బెదిరించలేదు!"

"ఓ.కే! కమాన్, నరేష్! మీ కథ దార్లో చెప్పండి! —ముందు హత్యాస్థలం చూడాలి. జాన్, నువ్విక్కడ వీళ్ళకి రక్షణగా వుండు. వెంటనే ఫోన్ చేసి పోలీసులకు హత్య గురించి చెప్పు!" లాల్ చెప్పాడు.

జాన్ నరేష్ని ఆ యింటి అడ్రసు అడిగి, "మీ ఒంటి మీద ఈ మరక లేమిటి?" అన్నాడు.

"ర—రక్తం!" నరేష్ తడబడ్డాడు.

జాన్ నవ్వాడు, "కె—కెచప్!"

నరేష్ ఉలికిపడి చూశాడు.

లాల్ అతని భుజం పట్టుకొని బయటికి నడిచాడు. కారెక్కి బయలుదేరాక గాద్గదిక స్వరంతో అన్నాడతను—

"మిస్టర్ లాల్, బుద్ధి గడ్డితిని నేనీ పని చేశాను...."

"ఏం చేశారు?"

"స్నేహితుల సహాయంతో ఆ యింట్లో దాక్కొని నాటకమాడాను."

లాల్ కళ్ళు విశాలంగా చేసి చూసి, "వెధవ పని!" అని కసిరాడు.

"అవును, నేను వెధవని! చవటని! గాడిదని! చిన్నప్పుడు నేనో పుస్తకం చదివాను: కిషన్ చందర్—తిరి

గొచ్చిన గాడిద. దానికీ నాకు భేదంలేదు! నాన్న నన్ను గారాబంగా పెంచి చెడగొట్టాడు! అందుకాయన్ని నిందించను! ఆయన నా కిచ్చిన స్వేచ్ఛను దుర్వినియోగ పర్చాను!

"ఆయన పోయాక అమ్మ నాకు హద్దు లేర్పరచలేక పోయింది. నాకు బాధ్యతలు తెలియవు! డబ్బు విలువ తెలియదు! అలాటి పరిస్థితిలో పెళ్ళి చేసింది. ఆమె తృప్తి కోసం చేసుకున్నానుగానీ, సుమిత్రలో నాకు ఇంట్రెస్టు లేదు! నా దృష్టి యెప్పుడూ బయిటివాళ్ళమీదే.... యిప్పుడు ఆ యింట్రెస్టు కూడా పోయింది! కామినిని ప్రేమించాను. ఆమె నే ప్రేమిస్తాను! ఆమె నాక్కావాలి! మగవాడ్ని యెలా ఆకర్షించాలో ఆమెకు తెలుసు. సుమిత్రకు తెలియదు! గంపెడు సాంప్రదాయాల్నీ, సెంటిమెంట్స్‌నీ కొంగున కట్టుకొని వచ్చింది — స్టుపిడ్!—"

"ఆల్ రైట్, కామినితో యేం చెయ్యాలనుకొన్నారు?"

"దూరంగా పారిపోవాలనుకొన్నాను. అంతే!అందుకే మిస్టర్ లాల్, నే నీ వెధవ పని చేశాను. నాకు యాభై వేలు కావాలి. అంత డబ్బు వూరికే ఎవరిస్తారు? కాబట్టి ఈ ఉపాయం ఆలోచించాను. అదిప్పుడు బెడిసికొట్టింది! నా కిప్పుడు డబ్బూ వద్దు, కామినీ వద్దు! ఈ గండంనుంచి నన్ను లాగి గట్టెక్కించండి చాలు! బుద్ధి గలిగి వుంటాను."

"అక్కడేం జరిగిందో వివరంగా చెప్పండి."

"డబ్బు కలెక్ట్ చెయ్యడానికి సుకుమార్‌ని పంపాం. వాడొక గాడిద! అతను వట్టి చేతులతో తిరిగి వచ్చాడు.

జాడీ మునిగిపోయిందని చెప్పాడు. ఎవరో ఇద్దరు హిప్పీలు అక్కడ అల్లరి చేశారని అన్నాడు. వెంటనే మేమిద్దరం సుకుమార్‌తో బయలుదేరాం. మరొకతను పాల్.

"రెండు గంటలు చెరువంతా ఈది గాలించాం. జాడీ దొరకలేదు! నా గుండె లవిసిపోయాయి. అంత డబ్బు! దాన్ని చెరువులో విసరమని కోరడం మా బుద్ధి తక్కువ! ఇక నిరాశపడి పథకం విరమించుకోవాలనుకోలేదు. నాకు డబ్బు అత్యవసరం! దానికోసం ఎలాంటి రిస్కయినా తీసుకోడానికి సిద్ధం!

కాని పాల్ ఒప్పుకోలేదు. డబ్బుకోసం మరోసారి బెదిరించడం మంచిది కాదన్నాడు. వాళ్ళు నిబంధనలు తప్పి డబుల్ క్రాస్ చేశారని ఆరోపించడమన్నాను. అయినా అతను ఒప్పుకోలేదు. పిరికివాడు! అలాగైతే గుడ్ బై కొట్టమన్నాను. సంతోషంగా వెళ్ళిపోయాడు."

"తర్వాత?"

"ఇక నేనూ సుకుమార్ మిగిలాం. చివరిసారిగా హెచ్చరించడానికి మరింత భయంకరంగా ఫోటోలు తీయాలనుకున్నాం. ఆ ఫోటోల్లోని రహస్యం గ్రహించేశారన్నమాట! కెచప్ గురించి అయిడియా నాకు పాల్ యిచ్చాడు. అతను మెడిసన్ చదువుతున్నాడు. సరిగ్గా పది గంటలకు నేను కెచప్ జల్లుకొని నేలమీద వెల్లకిలా పడుకున్నాను. ఫీలింగ్స్ ప్రదర్శించాను, సుకుమార్ ఫోటోలు తీశాడు.

"ఆ తర్వాత మూడో ఫోటో మరో భంగిమలో తీయడానికి సిద్ధమవుతున్నాం. సుకుమార్ యాంగిల్ చూసుకుంటున్నాడు. నేను కళ్ళు మూసుకొని పాట్ కి

రెడీ అవుతున్నాను. ఇంతలో ఏదో చప్పుడైంది—ఛటుక్కున కళ్ళు తెరిచాను. తెరిచిన కళ్ళతో పైకే చూస్తూండిపోయాను! పైన—కప్పుమీద పెంకులు కదుల్తున్నాయి. మొదట పిల్లి అనుకున్నాను. కానీ కాదు! సరిగ్గా నామీద వున్న పెంకు కదులుతూ జరగసాగింది. ....చూస్తూండగానే అది అమాంతం తొలగిపోయి రివాల్వర్‌తో ఒక చెయ్యి లోనికొచ్చింది!"

"ప్రొసీడ్!"

నరేష్ గుటకలు మింగాడు! "అది చూసి-అది చూసి-ఓహ్, నా భయం చెప్పలేను, మిస్టర్ లాల్! చచ్చినవాడిలా వుండిపోయాను! సుకుమార్‌ని హెచ్చరించే ధైర్యం చాల్లేదు! ఆ చెయ్యి రెండుసార్లు చిటికె వేసింది. అది విని సుకుమార్ పైకి చూశాడు. అంతే! రివాల్వర్ పేలింది! గుండు అతని గుండెలో దూరింది! గట్టిగా అర్చాడు! అప్పుడు నేను ప్రాణం వచ్చినవాడిలా లేచి పరిగెత్తాను. పరుగెత్తుకొంటూ హైవే మీద లిఫ్ట్ సంపాయించి యింటికొచ్చి పడ్డాను! హా—హమ్మయ్య! అంతే!"

"అంతేనా? అయితే ఈ బిజినెస్‌లో మీ కింకెవరు సహాయపడుతున్నారు?" అడిగాడు లాల్.

"ఇందులో మేం ముగ్గురమే వున్నాం—యింకెవరూ లేరు!"

"మరొకడున్నాడు—ఆచారి."

"అతనెవరు? నాకు తెలియదు."

లాల్ సూటిగా చూశాడు: "అబద్ధం చెప్పకండి, పోలీసుల కప్పగిస్తాను. మీరు కడపనుంచి ఆచారిని రప్పించి అతని సహాయం తీసుకున్నారు."

"ఆచారి యెవరో నాకు తెలియదు! అబద్ధం ఎందుకు చెప్పాలి?"

"మరి?"

"మిస్టర్ లాల్, మీకు మరొక విషయం చెప్పాలి. రెండు రోజులనుంచీ నన్నెవరో వెంటాడుతున్నట్టు అనుమానంగా వుంది. చాలాసార్లు నా కారువెనుక మోటార్ సైకిలు చూశాను. కానీ అతన్నెప్పుడూ స్పష్టంగా చూడలేదు. లావుగా వున్నాడు. అతనెవరో నన్ను గమనిస్తున్నాడనుకున్నాను. బహుశః అమ్మ అతన్ని నియమించిందేమో? అందువల్ల భయపడి ఈ పథకం కొన్నాళ్ళు వాయిదా వెయ్యాలనుకున్నాను. కానీ సుకుమార్ ఒప్పుకోలేదు—ఆ వెంటాడే వెధవ ముసలాడు, వాడికి భయపడే అవసరం లేదని బలవంతం చేశాడు. నాకు బెరుగ్గానే వుంది. ఏదో సందేహంగానే ఒప్పుకున్నాను.... అనుకున్నట్టే అయింది!"

"సుకుమార్ తో స్నేహం ఎప్పటి నుంచి?"

"రెండు నెలల నుంచి—అతనే పరిచయమయ్యాడు."

"యింత తక్కువ కాలంలోనే అంత బాగా నమ్మారా?"

"అతను వినయం గలవాడు—నిత్యమూ తిరుగుబోతుల్లో తిరిగేవాడ్ని, ఎవర్ని నమ్మాలో నాకు బాగా తెలుసు. నా అవసరం చెప్పాక ఈ పథకం సూచించింది అతనే!"

"పాల్?"

"అతను చాలా కాలంగా తెలుసు—కొన్నేళ్ళుగా."

"అయితే ఆ జాడీ యేమైందనుకొంటున్నారు?" అడిగాడు లాల్, కారును మలక్ పేట వైపు త్రిప్పుతూ.

"అదే అంతుబట్టడంలేదు!"

"సుకుమార్ బుద్ధి ఎలాంటిది?"

"అతనలా చెయ్యడు! అనవసరంగా అనుమానించకండి!"

"సరే, అతన్నెవరు షూట్ చేశారో అయిడియా వుందా?"

"నాకిప్పుడు ఏ అయిడియా లేదు! కాస్త కుదుటపడనివ్వండి!"

7

హయత్ నగర్లో, హైవేకు కుడివైపున, పూర్తిగా లోనికెళ్ళిపోయాక, విశాలమైన మైదానంలో, నిర్జనంగా వుండే ప్రదేశంలో ఒక చిన్న పెంకుటిల్లు వుంది. ఆ నగర శివార్లలోని పరిసరాలింకా అభివృద్ధి చెందలేదు.

పైన చంద్రుడు ప్రకాశిస్తున్నాడు-గాలి స్థంభించింది. స్మశాన నిశ్శబ్దం. అప్పటివరకూ అన్నీ నిర్జీవాకారాలతో, వెన్నెల్లో జలకాలాడుతోన్న ఆ పరిసరాలు లాల్, నరేష్ల రాకతో ప్రాణం పోసుకున్నాయి. కదలిక ప్రారంభమైంది.

లాల్ సిగరెట్ వెలిగించి నిలబడ్డాడు. నరేష్ భయం భయంగా చూస్తున్నాడు. ఒక్క చూపులో లాల్ యింటి స్థితిని గ్రహించి, నరేష్ని అక్కడే వుండమని చెప్పి మెట్లెక్కి వరండా చేరుకున్నాడు. ఇంటి తలుపు విశాలంగా తెరిచి వుంది. లోపల చిన్న స్టూలుమీద చిన్న లాంతరు వెలుగుతోంది.

లాంతర్ వెలుగులో నేల అస్తవ్యస్తంగా కనిపించింది. గది మధ్య ఒక కూజా, ఒక సీసా ఒలికిపోయి వున్నాయి. సీసాలోని ఎర్రటి ద్రవం కూజాలోని నీటితో

కలిసింది. విశాలమైన మడుగు ఏర్పడి, అందులోంచి అడుగుజాడలు ద్వారంవైపుకు వస్తూ కన్పించాయి.

లాల్ కళ్ళు విశాలంగా చేశాడు. లోనికెళ్ళి గదిని పరికించాడు. ఎవరూ లేరు. నేలమీద కూజా ఒలికిన చోటుకి కొంత దూరంలో—ద్వారం దిశలో—రెండు ఎర్రటి, చిక్కటి ద్రవంతో కూడిన చిన్న చిన్న మడుగులు, సుమారు ఒక అడుగు ఎడంగా ఒక దానిముందు ఒకటి వున్నాయి.

లాల్ తలెత్తి పైకి చూశాడు. పైన కప్పుమీద ఒక పెంకు తొలగి వుంది.

లాంతరు అందుకొని లాల్ అడుగుజాడల్ని అనుసరించాడు. అవి వరండాలోకొచ్చి మెట్ల దగ్గర అంతమయ్యాయి. లాల్ చూపుడు వేలితో వాటిని తాకి చూశాడు. పచ్చిగా వున్నాయి, ఇంకా ఆరలేదు.

నరేష్ గాభరాగా ముందుకొచ్చాడు.

"వెల్, మీ సుకుమార్ యిక్కడ లేడు" అన్నాడు లాల్.

"ఏమిటీ!" నరేష్ నోరు తెరిచాడు.

"ఇలా వెళ్ళిపోయాడు—చూస్తున్నారా? ఈ అడుగుజాడల్నిబట్టి చూస్తే అతను వెళ్ళి కొన్ని నిమిషాలు మాత్రమే అయింది...."

"ఏమిటి మీ రనేది? అతను చచ్చాడు!"

"ఆ దెబ్బ అతనికి సరిగా తాకి వుండకపోవచ్చు."

"ఆ దెబ్బ అతని గుండెలో తాకింది!" అన్నాడు నరేష్.

"సరిగా చూశారా? కుడివైపు ఛాతీలో తగల్లేదు కదా!"

"లేదు! నేను సరిగ్గా చూశాను! సందేహం లేదు—"

"అయితే అతను లేచి ఎలా వెళ్ళాడు?" లాల్ చుట్టూ చూశాడు. వెన్నెల్లో, కనుచూపు మేరలో కదిలి వెళ్తున్న ఆకారమేదీ కనిపించలేదు.

"అతను వెళ్లి కొన్ని నిమిషాలే అవుతోంది—ఇంకా రోడ్డు చేరుకొని వుండడు! కమాన్, గాలిద్దాం!"

లాల్ డోర్ తెరిచి కారెక్కబోయి ఆగిపోయాడు. దూరంగా హెడ్‌లైట్స్ వేగంగా సమీపిస్తూ కనిపిస్తున్నాయి.

"ఓహ్, పోలీస్!" అన్నాడు నరేష్.

లాల్ కాచుకున్నాడు.

మూడు నిమిషాలు గడిచాక ఒక పోలీస్ కారు, జీపు ఆంబులెన్స్ వచ్చి ఆగాయి.

కారులోంచి క్రైం ఇన్‌స్పెక్టర్ గవాస్కర్, ఇద్దరు సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్లు దిగారు.

జీపులోంచి నిపుణుల సిబ్బంది నలుగురు కానిస్టేబిల్స్ దిగాక, ఆంబులెన్స్‌లోంచి డాక్టర్ రఘునాథ్, ఇద్దరు స్ట్రెచర్ బేరర్లు దిగారు.

"హల్లో లాల్!" గవాస్కర్ కరచాలనం చేశాడు, "మీ పార్టనర్ పంపాడు."

"దటీజ్ రైట్, కానీ ఇక్కడ శవం లేదు" అన్నాడు లాల్.

"ఏమైంది?"

"అతను చావలేదు, లేచి వెళ్లిపోయాడు...."

"ఎక్కడికి?"

"బహుశ యే హాస్పిటల్‌కో—" లాల్ మళ్ళీ అన్నాడు, "ఇన్‌స్పెక్టర్, నడిచి రోడ్డు చేరుకోడానికి

మామూలు మనిషికి పావుగంట పడుతుంది. అతను గాయ పడ్డాడు గనుక అరగంట పట్టిందనుకొన్నా—నరేష్ యింటికి వచ్చి, తిరిగి నాతో యిక్కడికి రావడానికి గంటకు పైగానే పట్టింది. సుకుమార్ సిటీ చేరడానికి సమయం చాలు. ఏమంటారు?

"లేదా అతనింకా రోడ్డుమీద లిఫ్ట్‌కోసం ఎదురు చూస్తుండవచ్చు. లేక దారిలోనే ఎక్కడైనా పడిపోయి వుండవచ్చు.... వెంటనే మీరు మనుష్యుల్ని పంపి వెతికించండి!"

గవాస్కర్ ఇద్దరు సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్లకి ఆదేశాలిచ్చాక మళ్ళీ అన్నాడు లాల్:

"ఒకర్ని సిటీకి పంపండి. హాయత్ నగర్ ఫిల్లింగ్ స్టేషన్ దగ్గర సిటీకి వచ్చే వాహనాల్ని చెక్ చేయమనండి. సుకుమార్ పొట్టిగా, లావుగా, తెల్ల షర్టు—గ్రేకలర్ ప్యాంటులో వుంటాడు. మెళ్ళో కెమెరా వుండవచ్చు. హెడ్‌క్వార్టర్స్‌కి రేడియో మెసేజ్ పంపి, ఏ హాస్పిటల్ నుంచైనా బుల్లెట్ గాయం తగిలిన పేషంట్ గురించి ఏ పోలీస్ స్టేషన్‌కి రిపోర్టు అందినా, వెంటనే అతని స్టేట్‌మెంట్ తీసుకొని, తెలియజేయమనండి. క్విక్!"

గవాస్కర్ ఇన్‌స్పెక్టర్స్‌తో గబగబ మాట్లాడి, యిద్దరు కానిస్టేబిల్స్‌ని వాళ్ళతో పంపి, "డన్!" అన్నాడు.

"వెల్, ఇక లోనికెళ్దాం" అన్నాడు లాల్.

కానిస్టేబిల్స్ వెలిగించిన పెట్రోమాక్స్‌తో అందరూ యింట్లోకి నడిచారు. నరేష్‌ని బయటే నిలబెట్టారు. లోనికెళ్ళాక లాల్ సంఘటన జరిగిన పరిస్థితిని వివరించాడు. డాక్టర్ గది నంతటినీ కలయజూసి అన్నాడు:

"మీరు చెప్పిన సంఘటన జరిగిన పద్ధతినిబట్టి ఆలోచిస్తే బుల్లెట్ గుండెను తాకివుండదనిపిస్తోంది. అతను పైన రివాల్వర్‌ని చూసి, బెదిరి ప్రక్కకు తొలగి వుండాలి. నేలమీద రక్తం మడుగులు అతను జరిగిన దిశను సూచిస్తున్నాయి—పైన పెంకు తొలగిన భాగానికి ఎడమవైపు. అందుకే ఎడమవైపు గుండెకేసి గురిపెట్టి వున్న రివాల్వర్ షాట్, అతను జరగడంతో స్థానం మారి ఛాతీలో కుడివైపు తాగింది. ఇక నేలలో రక్తం మడుగులు చూడండి. వాటి మధ్య దూరం గమనించండి. సుమారు ఒక అడుగు లోపు. ఆ రెండు మడుగుల్లో ఒకటి ఛాతీనుంచి ప్రవహించిన రక్తం. రెండవది—జాగ్రత్తగా చూడండి—కడుపులోంచి, లేదా వీపులోంచి ప్రవహించిన రక్తం!"

"ఎలా చెప్తున్నారు? రెండూ ఒకే గాయం నుంచి యెందుకు ప్రవహించకూడదు? అతను బాధ భరించలేక ఎందుకు దొర్లకూడదు?" అన్నాడు గవాస్కర్.

"ఆహ్, ఇన్‌స్పెక్టర్! సరిగా చెప్పారు. కానీ, అతను దొర్లినప్పుడు గాయంనుంచి స్రవిస్తున్న రక్తం అతని మార్గాన్ని ముగ్గు వేస్తుంది. అవునా? ఇక్కడలాంటిది లేదు. రెండు మడుగులు విడి విడిగా, స్పష్టంగా, ఒక దానితో ఒకటి కలిసిపోకుండా వున్నాయి" అన్నాడు డాక్టర్.

"వెరీ వెల్! అయితే మొదటిది పాయింట్ ఆఫ్ ఎంట్రీ, రెండవది పాయింటాఫ్ ఎక్సిట్. కాబట్టి బుల్లెట్ దేహం నుంచి బయటపడి గదిలో...." లాల్ యింకా మాటలు పూర్తిచేయకముందే, ఫింగర్ ప్రింట్స్ ఎక్స్‌పర్ట్ కుర్చీ క్రిందనుంచి బుల్లెట్ తీసి అందరికీ చూపిం

చాడు.

"గుడ్!" అన్నాడు లాల్, "దాన్ని ఇన్ స్పెక్టర్ కివ్వండి. గవాస్కర్, నేను మీకో బుల్లెట్ పంపిస్తాను. ఆ రెండూ ఒకే రివాల్వర్ నుంచి వెలువడ్డాయో లేదో కనుక్కోండి.

"మీ దగ్గర బుల్లెట్ తో దీనికేం సంబంధం?"

"ఇందాక నామీద దాడి జరిగినప్పుడు ఆ బుల్లెట్ కార్లో దొరికింది. జాగ్రత్తగా దాచాను. నామీద దాడి జరిపిన మనిషే ఈ హత్యకు పూనుకున్నాడని—లేదా కనీసం అదే రివాల్వర్ (ఇక్కడ) ఉపయోగించబడిందేమోనని నా అనుమానం. దట్సాల్."

"ఆల్ రైట్, మిస్టర్ ఇస్కిందర్ కు అప్పజెప్తాను" అన్నాడు గవాస్కర్.

లాల్ తలూపాడు, "ఇక ఈ అడుగుజాడలు—అతను క్రిందపడ్డాక నీళ్ళ కూజానూ, కెచప్ బాటల్ నీ తన్నేసి వుండాలి. ఆ రెండూ కలిసిన మిశ్రమంలో అతని కాళ్ళు తడిశాయి. ఆ తర్వాత లేచి వెళ్తున్నప్పుడు ఈ అడుగుజాడ లేర్పడ్డాయి. వీటిలో కొన్ని కాళ్ళు ఈడుస్తూ నడిచినట్లు సూచిస్తున్నాయి. కాబట్టి అతను తూలుతూ వెళ్ళాడు. కనుక ఆ తలుపుల్ని ఆధారంగా పట్టుకొని గడప దాటి వుంటాడు. వాటి మీద వేలి ముద్రలు తీయండి!"

"అలాగే సర్!" అన్నాడు వేలి ముద్రల మనిషి.

లాల్ ఆవులించి అన్నాడు, "ఇన్ స్పెక్టర్, మిగిలిన పన్లు మీరే చూసుకోండి. ఈ రోజు నేను చాలా అలసిపోయాను, ఇంటి కెళ్తాను."

గవాస్కర్ తలూపాడు.

"మీరొక పని చెయ్యాలి," మళ్ళీ అన్నాడు లాల్, "ఒక మోటార్ సైకిల్‌ను ట్రేస్ చెయ్యాలి."

"చెప్పండి."

లాల్ ఆచారి మోటార్ సైకిల్ నెంబర్ చెప్పాడు.

"ఈ పని మీరు వెంటనే చెయ్యాలి. ఇందులో మరొక అనుమానితుడున్నాడు. పేరు పాల్. సనత్‌నగర్‌లో వుంటాడు," అని అడ్రసు చెప్పి అన్నాడు లాల్, "అతన్ని వెంటనే కస్టడీలోకి తీసుకొని ఇంటరాగేట్ చెయ్యండి. బుల్లెట్ దెబ్బతిన్న సుకుమార్ గురించి ఆచూకీ తెలిస్తే నన్ను డిస్టర్బ్ చెయ్యడానికి సందేహించకండి!"

8

ఉదయం 9 గంటలు.

డిటెక్టివ్‌లు ఆఫీసుకు చేరుకున్నాక పది నిమిషాల తర్వాత గవాస్కర్ ఫోన్ చేశాడు.

"మిస్టర్ లాల్, అయాం సారీ! రాత్రినుంచీ బిజీగా వున్నాను. రాత్రంతా పాల్ కోసం గాలించాం. అతని జాడలేదు. ఇంటికి తాళం వుంది. ఇప్పుడు సార్జెంట్ అక్కడ నిఘా వున్నాడు. ఆ గొడవలో మీ మోటర్ సైకిల్‌ని ట్రేస్ చెయ్యలేకపోయాను. క్షమించండి, ఆ పనికి ఇప్పుడే పురమాయించాను.

"ఓకే, మిస్టర్ లాల్. ఇప్పుడు అసలు విషయం: చావు కబురు చల్లగా చెప్తున్నానని అరవకూడదు— యీ ఉదయం యేడు గంటలకి మేం సుకుమార్‌ని చూశాం."

లాల్ ముందుకి వంగాడు, "సజీవంగా?"

"నో, నిర్జీవంగా. సనత్‌నగర్ దగ్గర రైల్వే ట్రాక్

మీద. మిస్టర్ లాల్, అతను ట్రైను క్రింద పడి ముక్క లయ్యాడు! చేతులు, తల తెగిపోయాయి. వెంటనే శవాన్ని మార్చ్యురీకి పంపాం. త్వరలో పోస్టుమార్టమ్ ప్రారంభమవుతుంది—"

"అతను సుకుమారేనా?"

"ఎస్, మీరు చెప్పిన ఆనవాలే గాక, మెడలో కెమేరా కూడా వుంది. ఛాతీలో, కడుపులో, రెండు బుల్లెట్ రంధ్రాలున్నాయి. అతని జేబులో ఒక రివాల్వర్ వుంది—"

"రివాల్వరా?"

"ఎస్, అందులో నాలుగు బుల్లెట్స్ ప్రేల్చబడ్డాయి. ఆ రివాల్వర్ మీద హంతుని వేలిముద్రల కోసం పరీక్షిస్తున్నాం. అలాగే మీ రిచ్చిన బుల్లెట్స్‌నీ, హత్యాస్థలంలో దొరికిన బుల్లెట్‌నీ, ఈ రివాల్వర్‌తో టెస్టు బుల్లెట్స్ పరీక్షలు జరిపి పోల్చి చూస్తాం—

"ఇక మరో సంగతి వినండి: ఈ ఉదయం సుల్తాన్ బజార్ స్టేషన్‌నుంచి ఒక రిపోర్టు అందింది. నిన్న రాత్రి 11 గంటలకి ఒక కారతను స్టేషన్‌కొచ్చి రిపోర్టిచ్చాడట. అతను విజయవాడనుంచి వస్తోంటే రాత్రి హయత్ నగర్ ప్రాంతాల ఒక వ్యక్తి కారు ఆపి లిఫ్ట్ కావాలని అడిగాడట. అతని ఒళ్ళంతా రక్తం, మెడలో కెమేరా—కారతను భయపడి ఒప్పుకోలేదు.

ఆగంతకుడు రివాల్వర్ తీసి బెదిరించాడట. అర్జంటుగా సనత్ నగర్‌కి చేర్చమన్నాడట. కారతను పూర్తిగా హడలిపోయి ఎక్కించుకున్నాడట. కానీ, ఆ గాయపడ్డ మనిషి మనసు మార్చుకొని కోఠిలోనే దిగి వెళ్ళిపోయా

డట. కారతను వెంటనే పోలీసుల్ని కలుసుకొని చెప్పాడు. కానీ ఆగంతకుడ్ని అలాటి పరిస్థితిలో ట్రేస్ చెయ్యడం సాధ్యం కాలేదు...."

"ఐ. సీ."

"మిస్టర్ లాల్, సుకుమార్ ఆ స్థితిలో కోఠినుంచి పాల్ కోసం సనత్ నగర్ వెళ్ళి వుండాలి. కానీ, నీరసం కమ్మి పట్టాలమీద పడి తెలివి తప్పాడు—అతని మీద ట్రైను ఎక్కేసింది."

"కానీ, అతని జేబులో రివాల్వర్ కు ఎక్స్ప్లనేషన్ ఏమిటి?"

"ఆ రివాల్వర్ అతనిదే అయితే దానిమీద వేలి ముద్ర లుంటాయి. ఆ బుల్లెట్స్ దానితోనే షూట్ చేయ బడి వుంటే మాత్రం వ్యవహారం గజిబిజి అవుతుంది."

"వెల్, ఇన్ స్పెక్టర్. ఆలస్యంగానైనా మీరు చాలా విషయాలు తెలియజేశారు. నేను చెప్పిన మిగతా పని కూడా చెయ్యండి."

లాల్ రిసీవర్ పెట్టేసి జాన్ కు వివరాలు చెప్పాడు.

జాన్ ఆసక్తిగా విని అన్నాడు, "సుకుమార్ కోఠిలోనే ఎందుకు దిగిపోయాడు? ఒకవేళ ఉనికిని కాపాడు కోవడానికి దిగినా, అక్కడ నుంచి ఆటోలో సనత్ నగర్ వెళ్ళవచ్చుగా?"

"ఆటోలోనే వెళ్ళివుండాలి. దాన్ని సనత్ నగర్ సమీపంలో వదిలేసి అడ్డదారిన—కాలినడకన రైలుకట్ట మీదుగా వెళ్ళబోయాడు—"

"ఎందుకలా చేశాడు?"

"పాల్ ని ఆశ్చర్యపర్చడానికి. తన్ని షూట్ చేసింది అతనే అనుకొని వుండాలి—పాల్ వాళ్ళ ప్లానులకు

గుడ్ బై కొట్టి వెళ్ళిపోయాడు. అతను సుకుమార్ నికూడా బలవంతం చేసివుండాలి. కానీ సుకుమార్ ఒప్పుకోక పోవడంవల్ల, ఆ ఈర్ష్యతో షూట్ చేశాడని అక్కడి కెళ్ళాడు. హంతకుడు పై కప్పులోంచి షూట్ చేసినప్పుడు రివాల్వర్ జారి పడివుండాలి. సుకుమార్ దాన్ని తీసు కొని పొరపాటు అభిప్రాయంతో పాల్ ఇంటికి బయలు దేరి చావు తెచ్చుకున్నాడు."

"కానీ యే హంతకుడూ రివాల్వర్ ని హత్యాస్థలంలో వదలడు!"

"వదలక తప్పని పరిస్థితి ఏదో వచ్చి వుంటుంది. వెల్, ఈ వ్యవహారంలో ఒక అదృశ్య హస్తముందని సుకుమార్ కు తెలియదు: ఆచారి. ఆచారి కిరాయి హంత కుడు. అతన్ని వాడుకుంటున్న మనిషి యిక్కడెవరో వున్నాడు."

"ఎవరు? నరేష్?"

"ఏమో! ఆ జాడీని ట్రేస్ చేస్తే ఎవరైనదీ బయట పడుతుంది. నరేష్ స్నేహితులతో క్షుణ్ణంగా గాలించా నన్నాడు. దొరకలేదు. ఏమైనట్టు?"

"అతను అబద్ధమాడి వుండవచ్చు."

ఈ మాటలు లాల్ విన్లేదు. అతని కళ్ళు ఒక్క సారిగా మెరిశాయి.

"జాన్! ఇప్పు డర్థమవుతోంది! ఆ చెరువుకి ఎక్క డైనా తూము వుందా?"

జాన్ తికమకగా చూశాడు.

"గుర్తులేదు. దేనికి? ఆ జాడీ అందులోంచి కొట్టుకు పోయిందా?"

లాల్ మాట్లాడలేదు. ఆలోచనల్లో పడ్డాడు. జాన్

యిక ఆ విషయం పట్టించుకోకుండా పత్రిక తిరగేయ సాగాడు.

అరగంట తర్వాత గవాస్కర్ ఫోన్ చేసి మోటార్ సైకిల్ వివరాలు చెప్పాడు. వాటి ప్రకారం దాని యజమాని రామస్వామి అనే మెకానిక్. రాం నగర్‌లో వుంటాడు.

"జాన్! ఈ మెకానిక్‌ను వెంటనే పట్టుకో!" అనర్చి నిట్టూర్చాడు లాల్.

జాన్ నిష్క్రమించాక తిరిగి ఆలోచనలో పడ్డాడు.

సరిగ్గా ఒంటిగంటా నలభై నిమిషాలకి గవాస్కర్ బ్రీఫ్ కేసు చేతబట్టి లోనికొచ్చాడు. లాల్‌ని విష్ చేసి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

"వెల్?" లాల్ అన్నాడు.

"జెట్ స్పీడుతో పని పూర్తి చేయించాను! పోస్టు మార్టమ్ పూర్తయింది. ఇంకా రిపోర్టు తయారుకాలేదు. చావు బుల్లెట్ వల్ల సంభవించలేదు. విన్నారా? బుల్లెట్ మార్గం ఛాతీనుంచి వూపిరితిత్తిని రాసుకుంటూ క్రిందికి వెళ్ళి, పెద్దప్రేగును గాయపరుస్తూ, పొత్తికడుపునుంచి బయటకు వుంది. మరణకాలం ఇదమిద్ధంగా చెప్పడం సాధ్యం కాలేదు. రాత్రి 12 నుంచి తెల్లవారుఝామున 5 వరకు ఎప్పుడైనా కావచ్చు. గాయం తగిలిన స్థితిలో అతను చాలా దూరం శ్రమ తీసుకొని ప్రయాణించడంవల్ల నీరసం కమ్మి రైల్వే ట్రాక్ మీద పడిపోయాడు. మరిక లేవలేదు."

"వెల్, రివాల్వర్ గురించేమిటి?"

"దాని లైసెన్స్ వివరాలు మా దగ్గర లేవు. పర రాష్ట్రానికి చెందిందై వుండాలి. దానిమీద వేలిముద్రలు

హంతకునివి కావు. అలాంటి వేలిముద్రలు ఈ కేసులో మా కెక్కడా లభించలేదు. ఆ రెండు బుల్లెట్స్ ఈ రివాల్వర్ లో నుంచే వెలువడ్డాయి."

గవాస్కర్ బ్రీఫ్ కేసులోంచి రెండు మైక్రో ఫోటో గ్రాఫ్స్ తీసి చూపించాడు.

లాల్ వాటిలో బుల్లెట్స్ సారూప్యతను గమనించి తలూపాడు.

గవాస్కర్ మరో రెండు ఫోటో లందించాడు.

"ఇవి హంతకుని మెడలో కెమెరా లోనివి. అక్సిడెంట్ లో అది దెబ్బతినలేదు. కొత్త రోల్, రెండు స్నాప్స్ తీయబడ్డాయి."

ఆ ఫోటోల్లో నరేష్ వెల్లకిలా (కెచప్ జల్లుకొని) పడివున్నాడు.

గవాస్కర్ మరో ఫోటో అందించాడు.

"ఇది మేం ఆ యింట్లో నేలమీద దృశ్యాన్ని తీసిన ఫోటో."

అందులో కూజా, కెచప్ సీసా, రెండు రక్తపు మడుగులు మొదలైనవి వున్నాయి.

"దట్సాల్, మిస్టర్ లాల్" అన్నాడు గవాస్కర్, "గంట క్రితం పాల్ ఇంటికొచ్చాడు. పూర్తి అమాయకత్వాన్ని ప్రదర్శించాడు. అతని అమాయకత్వాన్ని రూఢీ చేసుకొని మరీ వదిలాం. ప్లాను నచ్చక, ఏదో కీడు నాశించడంవల్ల రాత్రంతా అతను అంబాసిడర్ హోటల్ లో గడిపాడు."

"బుద్ధిమంతుడు."

"ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?"

"ఈ కేసు గురించి మర్చిపొండి!"

"మర్చిపోయి....?"

"మీ ఇతర కేసులు చూసుకోండి. ఈ కేసుకి పరిష్కారం మా దగ్గర వుంది. త్వరలో పరిష్కరించి, పువ్వుల్లో పెట్టి మీ కందిస్తాం" అన్నాడు లాల్.

"అలాగే. అయితే మరొక విషయం: మీరు చెప్పిన తలుపు మీదా, గడప మీదా సుకుమార్ వేలి ముద్రలు లేవు!"

9

మధ్యాహ్నం రెండుగంటలకు జాన్ తిరిగివచ్చాడు.

"ఏమి టింత ఆలస్యం?" లాల్ అడిగాడు అసహనంగా.

"ఆటంబాంబు! ఏమిటో చెప్పుకో చూద్దాం?"

"నెవర్ మైండ్! దాన్ని నా నెత్తికేసి కొట్టు!"

జాన్ కుడిచేతిని అరపిడికిలి బిగించి, బౌలింగ్ చేస్తున్నట్టు ముందుకు విసిరి అన్నాడు: "మిస్టర్ ఆచారికి రామస్వామి దగ్గర నందనరావ్ మోటార్ సైకిల్ అద్దెకి ఇప్పించాడు."

లాల్ కళ్ళు విశాలమయ్యాయి, "నిజం?"

"నూరుపాళ్ళు! నందనరావ్ మిసెస్ నళిని బిజినెస్ మేనేజర్. ప్రస్తుతం అతను ఆఫీసులో ఫైలు చూస్తున్నాడు. ఆచారి జాడలేదు. మోటార్ సైకిల్ తిరిగి యిచ్చేశాడు."

"పార్ట్‌నర్! యింకా చూస్తా వేమిటి? మిలావో హాత్!"

జాన్ చెయ్యి అందించాడు. లాల్ అందుకొని నలిపేశాడు.

భూటాన్ విస్కీ బాటిల్ మూత ఎగిరిపడింది. ద్రవం

గ్లాసులో ఒలికింది. రెండు గ్లాసులు చప్పుడు చేశాయి: "ఛీర్స్!"

"వెల్, లాల్! ఈ మహానుభావుడు ఇందులో ఎలా యిరికాడు?"

"అదే మనం తెలుసుకోబోతున్నాం. సుకుమార్ని ఆచారి షూట్ చేశాడు. ఎందుకు? మనమీద హత్యా ప్రయత్నం విఫలమైంది గనుక! ఇప్పుడు మోటివ్ అర్థమవుతోందా?"

"అంటే—అతను సుకుమార్ నోరు నొక్కాలనుకున్నాడా?"

"దట్స్ రైట్. సుకుమార్ రావ్ మనిషి. నువ్వతని ఫోటో తీశావు. అతను పట్టుబడితే ఏమవుతుంది? అందుకే అతన్ని చంపారు."

ఆ తర్వాత గంటసేపు డిటెక్టివ్‌లు తర్కించుకున్నారు, వాదించుకున్నారు, మొదటినుంచీ కేసుని కూలంకషంగా చర్చించుకున్నారు. చివరికి ఒక తీర్మానాని కొచ్చి, కారెక్కి సరూర్‌నగర్ బయలుదేరారు.

సరూర్‌నగర్‌లో లాల్ చెరువుకట్ట వెంబడి నడుస్తోంటే, జాన్ నిన్నటి సంఘటన తిరిగి వర్ణించసాగాడు. లాల్ తలూపుతూ వింటున్నాడు. అయిదు నిమిషాల తర్వాత ఒకచోట ఆగిపోయి దూరంగా చూపించాడు:

"అటు చూడు! తూము! కన్పిస్తోందా?"

జాన్ చూశాడు, "అబ్సర్డ్! ఎలా వూహించావు?"

"కమాన్!" లాల్ పరుగులాంటి నడకతో ముందు కెళ్ళాడు. జాన్ వెంబడించాడు. మూడు నిమిషాల్లో యిద్దరూ తూర్పుదిక్కున తూము చేరుకొన్నారు. తూము లోంచి నీళ్ళు అవతల చిన్న కాలువలోకి పారడంలేదు.

తలుపు దించి వుంది. కానీ, కాలువలో ఇంకా ఇంకని రెండంగుళాల లోతు నీళ్ళు నిలిచివున్నాయి. ఇద్దరూ అవతలివైపుకు దిగి చూశారు. నేల మెత్తగా వుంది. కాలువ గట్టు వెంబడి కొన్ని అడుగుజాడలు గజిబిజిగా కన్పించాయి. జాన్ వాటిని ఫోటోలు తీశాడు.

"చూడు! కాలువలో నీళ్ళున్నాయి!" అన్నాడు లాల్.

"ఇవి ఇటీవలే పారాయి! అంటే తలుపు తెరవబడిందన్నమాట!" అన్నాడు జాన్.

"దటీజ్ రైట్, కమాన్!"

"ఎక్కడికి?"

"హాయత్ నగర్!"

ఇద్దరూ కారెక్కి హాయత్ నగర్ యింటికి చేరుకున్నారు. అక్కడ అడుగుజాడలు ఆరిపోయి స్పష్టంగా అగుపిస్తున్నాయి. లోనికెళ్ళి గది నేలను పరిశీలించారు. గచ్చు ఒక్కచోటే పగిలి వుంది—గదిమధ్య.

తిరిగి బయటికొచ్చి మైదానంలో తేరిపార చూశారు. ఇంటి వెనుక దూరంగా చిన్న పాక కన్పిస్తోంది.

"అటు చూడు! అదే మన చివరి మజిలీ!"

ఇద్దరూ వేగంగా నడిచారు. కొంతదూరం వెళ్ళాక ఎర్ర నేల అంతమై, ఇసుక నేల ప్రారంభమైంది. అయిదు నిమిషాల్లో పాక చేరుకున్నారు. అది పశువులకొట్టంలా వుంది. దానిముందు ఇసుకలో టైర్ ప్రింట్స్ కన్పించాయి. రెండు సమాంతరంగా వెళ్తున్న ట్రాక్స్ మధ్య ఒకటి వంకర టింకరగా వున్న ట్రాక్.

"ఇక్కడ కారు వెనుక మోటార్ సైకిల్ వచ్చింది" అన్నాడు లాల్.

"లేదా-మోటార్ సైకిల్ వెనుక కారు వచ్చివుండాలి" అన్నాడు జాన్.

లాల్ యెగాదిగా చూశాడు: "నీ తెలివి మండి పోను!"

జాన్ నవ్వి ట్రాక్స్‌నీ, పాకనూ స్నాప్స్ తీశాడు.

లాల్ లోనికి నడిచాడు, లోపల నేల గట్టిగా వుంది. .... పేడ వాసన వస్తోంది. నేలమీద చిందరవందరగా సిగరెట్ పీకలున్నాయి.

లాల్ ఒక్కో పీక కర్చీప్‌లో వేస్తూ, "వీటి ప్రత్యేకత ఏమిటి?" అన్నాడు.

"అన్నీ ఒకే బ్రాండ్‌వి. సగం కాల్చినవి. మహానుభావుడు చాలా అసహనంగా పీల్చిపారేశాడు!" అన్నాడు జాన్.

లాల్ లేచి నిలబడ్డాడు, "వెల్, లెటజ్ గో!"

"ఇప్పుడెక్కడికి?"

"మహానుభావుడి దర్శనానికి!"

10

నందనరావు యెడతెగని ఆలోచనలతో ఫైళ్ళను పరధ్యానంగా చూస్తూ సిగరెట్ తాగుతున్నప్పుడు ఇంటర్‌కంలో సెక్రటరీ యిద్దరు డిటెక్టివ్‌లు వచ్చినట్లు ప్రకటించింది.

రావ్ ఉలిక్కిపడి, "వాళ్ళెవరు, సరళా డార్లింగ్?" అన్నాడు.

"లాల్ అండ్ జాన్ అంటున్నారు—"

రావ్ మరోసారి ఉలికిపడి, "ఇప్పుడు వీలుకాదని చెప్పు! నాకు తీరికలేదు! నాకిప్పుడు కుదరదు!" అనరిచి, గబగబ ఫైలు ఓరగేయసాగాడు.

కొన్ని క్షణాల తర్వాత హఠాత్తుగా స్వింగ్ డోర్ తోసుకొని డిటెక్టివ్‌లు ప్రవేశించారు. వాళ్ళ వెనుక సెక్రటరీ పరిగెత్తికొచ్చింది: "సర్ — సర్ —"

జాన్ ఆమెని వెనక్కి నెట్టాడు, "టేకిట్ ఈజీ, బేబీ! మీ బాస్ మమ్మల్నేమీ కరవడు!"

లాల్, రావ్ దగ్గరి కెళ్ళి నిలబడ్డాడు. రావ్ పూర్తిగా పాలిపోయిన ముఖంతో ప్రాణంలేనివాడిలా కన్పించాడు.

"మిస్టర్ రావ్, మీతో చాలా ముఖ్యమైన విషయాలు మాట్లాడాలి."

"ఏం మాట్లాలి....?" రావ్ గొంతు బలహీనంగా వుంది.

లాల్ కూర్చొని జాన్‌ని చూశాడు. జాన్ కూడా కూర్చొని తలూపాడు.

లాల్ అన్నాడు: "సుకుమార్ ట్రాజెడీ గురించి. అతనెవరో మీకు తెలియదని చెప్పకండి! నరేష్ ఫ్రెండ్, పూర్ ఫెలో. రాత్రి రైలుక్రింద ముక్కలయ్యాడు. ఘోరమైన చావు!"

రావ్ సిగరెట్ వెలిగించి ధైర్యం పుంజుకున్నాడు.

"కానీ అతని చావుగురించి నాకెందుకు చెప్తున్నారో అర్థంగావటంలేదు!"

"ఎందుకంటే అతను మీ మనిషి కాబట్టి!"

"మీరు పొరబడ్డారు. అతనెవరో నాకు తెలియదు...."

"అవును, మీ రప్పుడే ఒప్పుకోరు. ముందు ఆచారి గురించి మాట్లాడుకుందామా? అతనెక్కడున్నాడిప్పుడు?"

రావ్ చేతిలో సిగరెట్ జారిపడింది. అవాక్కయి పోయాడు.

లాల్ నవ్వాడు. "అతను కూడా తెలియదంటారా? వెల్, వారం క్రితం అతన్ని పిలిపించి ఈ పథకం ఆలోచించారు. ఈ కంపెనీలో మీరు యెన్నో ఏళ్ళుగా మంచి హోదాలో వున్నా, మీకు తీరని డబ్బు దాహం వుంది. అదే మీ చేత ఇన్ని దారుణాలు చేయించింది....

"మిసెస్ నళిని భర్తకు మీరు నమ్మకస్తులుగా బాగా పేరు తెచ్చుకున్నారు. మీమీద ఆ విశ్వాసంతోనే ఆమె భర్త వ్యవహారాలు మీకు అప్పగించబడ్డాయి. ఆమె కుమారుడు ఆమెకో సమస్యగా పరిణమించాడు. వెల్, మీ రెంటో నమ్మకస్తులుగా పేరు తెచ్చుకున్నారు. కానీ, కాలంతో బాటు గుణాలూ మారుతాయి. గతంలో ఎన్ని కట్టుబాట్లను పాటించినా, ఈ కలియుగంలో పోటీ బ్రతుకును ఎదుర్కోవడానికి అవినీతినీ, అన్యాయాక్రమాల్నీ ఆయుధాలుగా చేపట్టక తప్పదు! ఎంత మడి గట్టుకున్నవాళ్ళైనా అధికారం, స్వేచ్ఛ, చేతికొస్తే సులువుగా వాటికి లొంగిపోతారు: మీ చేతికి అధికారం, స్వేచ్ఛ లభించాయి.

"నే నిప్పుడు కంపెనీ వ్యవహారాల్లో మీ అవకతవకల జోలికి పోవడంలేదు. అలాటివి జరుగుతున్నాయని కూడా మా కనుమానం లేదు. పైగా అది ఈ కేసుతో సంబంధం లేని విషయం. అయితే నరేష్ విశృంఖలత్వాన్ని ఆధారం చేసుకొని మీరు ప్రయోజనం సాధించాలనుకున్నారన్నది మాత్రం నిశ్చయం!

"నరేష్ విచ్చలవిడిగా తిరుగుతాడు. ఖర్చు చేస్తాడు. అలాటివాడు ఏవో చిక్కుల్లో ఇరుక్కోవడమో, లేక

కావాలని కల్పించుకోవడమో జరుగుతుంది. మొదటిది ప్రమాదంలోకి దారి తీస్తే, రెండవది ప్రయోజనం చూపించవచ్చు. ఏదైనా మా ప్రయోజనాని కొకటే. అందుకే సుకుమార్ని నరేష్‌మీద గూఢచారత్వం నెరప డానికి నియమించారు. సుకుమార్ నరేష్‌కు చిరకాల మిత్రుడేమీ కాదు—రెండు నెలల క్రితం మామూలు పరిచయం గాఢ స్నేహంగా మారింది. అతను మా మనిషి."

రావ్ నవ్వాడు. "బాగుంది, ఇంకా?"

"అతను నరేష్‌కు నీడలా వుంటూ కనిపెడుతున్నాడు. ఎప్పటికప్పుడు మాకు రిపోర్ట్సు యిస్తున్నాడు.... మీరు డబ్బు పారేస్తున్నారు. వెల్, పదిరోజుల క్రితం నరేష్ ఒక హోటల్ డాన్సర్‌తో స్నేహం చేసి క్రమంగా ప్రేమలో దిగాడు. ఆమె వ్యామోహంలో భార్యనూ, తల్లినీ త్యజించి దూరంగా వెళ్లిపోవా లనుకున్నాడు. డబ్బు అవసరం. చిన్న మొత్తాల్లో యివ్వడానికి తల్లి తిరస్కరించదు. ఆఫ్టరాల్ అది పాకెట్ మనీ—కానీ దూరప్రాంతాలకు వెళ్లి కొత్తవాళ్ళ మధ్య వుండాలంటే ఒకేసారి యెక్కువ మొత్తం కావాలి. అంత మొత్తం తల్లి యివ్వదు. ఇంకెవరూ అతన్ని చూసి ఇవ్వరు. అందుకే డాన్సర్‌తో పారిపోవడానికి యాభై వేల రూపాయల కోసం సుకుమార్‌తో అతనీ పథకం వేశాడు: 'ఫేక్ కిడ్నాప్'. అది మీకు తెలుసు.

"ఇన్నాళ్ళూ మీరు ఎదురుచూస్తున్న అవకాశం అదే. వెంటనే దాన్ని చిక్కించుకోడానికి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు: కడప నుంచి ఆచారి దిగాడు. మీ పథకం చాలా సింపుల్. నరేష్ డబ్బు కలెక్ట్ చేసుకోనే

సమయంలో ఆచారి గద్దలా వెళ్లి తన్నుకొస్తాడు. అయితే ఏ విధంగా తన్నుకొస్తాడో సుకుమార్‌కు తెలియనివ్వ లేదు!

"నిన్న సాయంత్రం అతను డబ్బు కలెక్ట్ చేసుకో డానికి చెరువు దగ్గరికి వెళ్ళినప్పుడు ఆచారి అక్కడే వున్నాడు—తూర్పు దిక్కున తూము దగ్గర—యెవరికీ కనిపించకుండా, సుమిత్ర జాడీని చెరువులోకి విసిరాక అది పడ్డ స్థలాన్ని జాగ్రత్తగా గమనించాడు—నీరు నిల కడగా వుంది.

"వెంటనే అతను తూములోంచి చెరువులోకి వెళ్ళి, జాడీ వున్న దిశలో 'నీటి లోపల' ఈదుతూ వెళ్ళాడు. అతను గజ ఈతగాడై వుండాలి. సుమిత్రవాళ్ళు కారెక్కి వెళ్ళిపోయాక, సుకుమార్ చెరువులోకి దూకడానికీ, జాడీని చేరుకోవడానికీ పది నిమిషాలు పట్టాయి. అంతకు ముందే ఆచారి దాన్నందుకున్నాడు.

"అదే క్షణంలో జాన్ రైఫిల్ ప్రేల్చాడు. ఆచారి దాన్ని క్రిందికి లాగేశాడు. దాన్ని పట్టుకొని వేగంగా తూముకేసి వెళ్ళిపోయాడు. నీటిలో బుల్లెట్స్ హాని చెయ్యవు."

లాల్ క్షణం ఆగి మళ్ళీ అన్నాడు: "ఇక్కడ జాడీ కన్పించక సుకుమార్ గాభరాపడ్డాడు. అఫ్‌కోర్స్ దాని అదృశ్యం జాన్‌కూ అర్థంగాలేదు. జాన్ సుకుమార్‌ని ఫోటో తీశాడు."

రావ్ నిటారుగా కూర్చొని వింటున్నాడు.

"మిస్టర్ రావ్. సుకుమార్‌ని ఫోటో తీసినట్టు ఆచారి చూశాడు. ఫోటో తీసింది డిటెక్టివ్ అని తెలుసు కున్నాడు. కాబట్టి—మేం సుకుమార్‌ని ట్రేస్ చేసి అతని

ద్వారా మీ గుట్టు కక్కించకుండా మమ్మల్ని చంపేయమని ఆచారిని మీరు ఆదేశించారు."

"అబద్ధం!"

"ఇంకా వినండి! ఆచారి ఆ ప్రయత్నంలో విఫలమయ్యాడు. ఛస్తే ఒకే దెబ్బకు చావాలి—గురి తప్పిందా ఎదురుదెబ్బ తింటారు. అందుకే మమ్మల్ని చంపాలని అదే పనిగా ప్రయిత్నించకుండా, ఏకంగా సుకుమార్ నే అంతమొందిస్తే అసలు సమస్యే వుండదు! ఆ ఫోటో ప్రమాదకరం. అతనెప్పుడైనా పట్టుబడతాడు!

"పాపం—సుకుమార్ కు మీ వక్రబుద్ధులు తెలియవు. ప్లాను బెడిసికొట్టడంతో నరేష్ మరో ప్రపోజిషన్ కు ప్రయత్నాలు మొదలెట్టాడు. అలాంటి పరిస్థితిలో ఏ కిడ్నాపర్ ఆ పిచ్చిపని చెయ్యడు. కానీ—నరేష్ ద్విపాత్రాభినయం చేస్తున్నాడు గనుక ఏ ప్రమాదమూ వుండదనుకున్నాడు. కానీ పాల్ భయపడి సలాము కొట్టాడు.

"అప్పుడు రెండో ప్రపోజిషన్ కోసం సుకుమార్, నరేష్ రంగంలో దిగారు. నరేష్ ఒంటిమీద కెచప్ జల్లుకొని పడుకున్నాడు. సుకుమార్ రెండు భంగిమల్లో స్నాప్స్ తీశాడు. మూడో స్నాప్ కు సిద్ధమవుతున్నాడు-అప్పుడే మీరూ, ఆచారీ ఇంటి పైకప్పు చేరుకున్నారు. ఆచారి మమ్మల్ని చంపకపోవడంతో అతనిమీద నమ్మకం లేక, సుకుమార్ చావును మీరు స్వయంగా వీక్షించడాని కక్కడ విచ్చేశారు. మీ ఇద్దరూ మోటార్ సైకిల్ మీద అక్కడికెళ్ళారు. దాన్ని ఇంటికి దూరంగా ఆపి, కాలినడకన చేరుకొన్నారు.

"పెంకు తొలగించి ఆచారి షూట్ చేశాడు. కాని, దానికి ముందు చిటికె వేయడంతో సుకుమార్ బెదిరి

ప్రక్కకు తొలిగాడు. గురి తప్పింది. బుల్లెట్ ఛాతీలో దూరి కడుపులోంచి బయటపడింది.నరేష్ లేచి భయంతో పరిగెత్తాడు.

"మీరు క్రిందికి వెళ్ళి సుకుమార్ని చూశారు. అత నింకా చావలేదు. తెలివి కోల్పోయాడు. కానీ మరో షాట్తో చంపాలనుకోలేదు. ఆచారి చాతుర్యం గురించి నేనో కామెంట్ విన్నాను: 'చిమ్మచీకట్లో చావుదెబ్బ— పోలీసు లెవర్ని పట్టుకుంటారు?' ఇక్కడ కూడా అతను తెలివి ప్రదర్శించాడు. ఏం చేశాడని అడగండి—"

"ఏం చేశాడు?"

"మీ రిద్దరూ చేశారు. సుకుమార్ చావు అక్సి డెంట్లా వుంటే కొన్ని అనర్థాలు తప్పుతాయని ఆచారి చెప్పాడు. నిజానికా బుల్లెట్ గాయమతనికి ప్రాణాంతకం కాదు. ఆ గాయం తిని అతను ప్రాణభయంతో వురికి, రైల్వే ట్రాక్ మీద పడిపోయి తెలివి తప్పితే యెలా వుంటుంది?"

రావ్ ముఖంలో రక్తం వేగంగా ప్రసరించింది.

"తెల్లారి అతని ముక్కలైన శరీరాన్ని పోలీసులు చూసి ఆక్సిడెంట్ అనుకొంటారు. ఆటాప్సీలో బుల్లెట్ వల్ల మరణించలేదని తేలుతుంది— తేలింది కూడా! కాబట్టి మీకు పెద్ద గండం తప్పింది కదూ? ఈ కేసులో మీ రెంత అనుమానితులైనా నేరం మీ మీద రుజువు కావ డానికి ఆధారమేమీ లేదు! అవునా?

"ఈ ఆలోచనతో మీ రిద్దరూ తక్షణం రంగంలో దూకారు. సుకుమార్ పారిపోయినట్టు సూచించాలి గనుక అక్కడ అడుగుజాడ లుండాలనుకున్నారు. బాటిల్లోని కెచప్ని నేలమీద ఒలకబోసి, నీళ్ళు గుమ్మరించారు. ఆ

మిశ్రమంలో సుకుమార్ కాళ్ళు తడిపి, చెరో రెక్క పుచ్చుకొని నడిపించి అడుగుజాడలు సృష్టించారు."

రావ్ రాయిలా వుండిపోయి వింటున్నాడు.

"....అతన్ని యింట్లోంచి తరలించారు. అయితే సిటీకి చేర్చడం ఒక సమస్య. స్వంత వాహనం తప్ప ఏదైనా అపాయకరమే. అందువల్ల అతన్ని ఇంటి వెనుక దూరంగా వున్న పశువులపాకలో చేర్చారు. అక్కడ ఆచారి ఇంకా లోతుగా ఆలోచించాడు.

"కేవలం అడుగుజాడలే గాక సుకుమార్ పలాయనాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూసిన సాక్షిని కూడా సృష్టించాలనుకున్నాడు. వెంటనే సుకుమార్ దుస్తులు తీసి తను తొడుక్కున్నాడు. సుకుమార్ మెడలోని కెమేరా తను వేసుకున్నాడు—బట్టతల మినహాయిస్తే అతని ఒడ్డూ పొడుగూ సుకుమార్‌తో సరిపోతాయి. బట్టతలని మరుగు పరచడం సమస్యకాదు. రక్తం దుస్తుల్లో చీకట్లో అతన్ని చూసి యెవరైనా హడలిపోయి ఆనవాళ్ళి గుర్తు పెట్టుకోలేరు. అలాంటి స్థితిలో బట్టతలను కూడా గమనించలేరు!

"కాస్సేపట్లో ఆ ప్రాంతం పోలీసులతో నిండుతుంది. రోడ్డుదగ్గర వున్న మోటార్ సైకిల్‌ని అతను కొట్టందగ్గరికి చేర్చాడు. తిరిగి రోడ్డు చేరుకొని సుకుమార్ వేషంలో లిఫ్ట్ కోసం కాచుకున్నాడు. అతనికి ఒక కారులో లిఫ్ట్ దొరికింది—రివాల్వర్‌తో బెదిరించిన ఫలితంగా, ఆ విధంగా ఆ కారతను సాక్షి అవుతాడని మీకు తెలుసు.

"అయితే ఆచారి సనత్‌నగర్‌లో గాక కోఠిలోనే దిగిపోయాడు. అక్కడనుంచి మీ యింటికి వురికి మీ కారు తీసుకొని తిరిగొచ్చాడు. అప్పటికింకా పోలీసులు

రాలేదు.

"పోలీసులు వచ్చి తతంగం ముగించుకొని వెళ్ళిపోయాక మీరు కార్లో సుకుమార్‌తో బయలుదేరారు. ఆచారి తిరిగి తన దుస్తుల్లో మిమ్మల్ని వెంబడించాడు. ఇద్దరూ కలిసి గుట్టుగా, జాగ్రత్తగా, సుకుమార్ శరీరాన్ని సనత్ నగర్ రైల్వే ట్రాక్ మీద పడుకోబెట్టి చేతులు దులుపుకున్నారు...."

రావ్ తేరుకొని అదోలా నవ్వాడు.

"మిస్టర్ లాల్, మీ కథ విన సొంపుగా వుంది. కానీ రుజువు?"

"మీరు మర్యాదగా అడగడం చాలా బావుంది!" అన్నాడు జాన్. జేబులోంచి చిన్న పుస్తకంతీసి, రెండు నిమిషాలు గబగబ చదివి వినిపించాడు.

"అవీ ఆధారాలు!" అన్నాడు లాల్, "మీ ప్రతి కదలికకు ఆధారం వుంది! ఆచారికి మీ పూచీకత్తు మీద అద్దె మోటార్ సైకిల్ ఇప్పించారు.

"ఇక, మరో రుజువు—హత్యాయుధం. ఎంత చాకచక్యంగలవాడైనా పప్పులో కాలెయ్యక తప్పదని ఆచారి తన రివాల్వర్‌ని సుకుమార్ దుస్తులు ధరించినప్పుడు జేబులో వేసుకొని, తర్వాత అలాగే మర్చిపోవడంద్వారా నిరూపించాడు! ఐ పిటీహిమ్ వెరీమచ్. దానిమీద అతని వేలిముద్రలు చెడిపోలేదు.

"ఆ తర్వాత—సుకుమార్ దేహంతో మీరు పశువుల శాలలో గడిపినప్పుడు విపరీతంగా తాగిపారేసిన సిగరెట్ పీకల గురించి: వాటిని ఈ మధ్యాహ్నం మేం వెళ్ళి కలెక్ట్ చేసుకున్నాం. మీ రిప్పుడు తాగుతూన్న బ్రాండ్ కూడా

అదే! ఆ పీకలమీద మీ వేలిముద్రలుంటాయని మరవకండి!

"దట్సాల్ మిస్టర్ రావ్. ఇకెలాంటి ఎత్తులూ పారవు. మీ రిప్పుడు చేయవలసిందల్లా రెండే రెండు! ఆచారి జాడ తెలియజేయడం. ఆ డబ్బును వెలికియ్యడం. ఆ డబ్బెక్కడ పెట్టారు?"

రావ్ అకస్మాత్తుగా తేరుకున్నాడు. అతని ముఖం ఒక్కసారిగా వెలిగింది.

"ఎంత కావాలి? చెప్పండి—ఎంత కావాలి?"

ఇంతలో ఛటుక్కున స్వింగ్ డోర్ తీసి ఒక మనిషి లోనికొచ్చాడు.

"రావ్ గారూ! బండికి వేళయింది, నేనిక వెడుతున్నానండి" అన్నాడతను.

రావ్ అతన్ని చూసి కొయ్యబారిపోయాడు.

డిటెక్టివ్‌లు చివాల్న వెనక్కి తిరిగిచూశారు. అతను ఆచారి.

"స్టావ్ దేర్, యూ ఓల్డ్ మామా!" జాన్ మెరుపులా లేచి వెళ్ళి అతని దవడ క్రింద గుద్ది, రెండు చేతుల్లో బంధించాడు.

* * *

ఆ రాత్రి డాన్సర్ కామిని తన గదిలో కిటికీలూ, తలుపులు బిడాయించుకొని; నిలువుటద్దం ముందు తన సుందర శరీరాన్ని చివరిసారిగా వీక్షిస్తూ, జాలిగా నవ్వుకుంటూ; కుడిచేతిలో వున్న గుప్పెడు మాత్రల్ని తృప్తిగా మింగి కళ్ళు మూసుకుంది.

మర్నాడు ఉదయం నరేష్‌కుమార్ రెండు కన్నీటి బొట్లు రాల్చి, భార్య చేతుల్లో ముఖం దాచుకున్నాడు.

—:ఐపోయింది:—